

PHONG-HOA'

TUẦN BÁO RA NGÀY THỨ SÁU

**16
trang.**

TÒA SOẠN: N° 25 BOULEVARD HENRI D'ORLÉANS
TRUNG TUYỂN: N° 1 BOULEVARD GARNOT - HÀ NỘI
FONDATEUR DIRECTEUR POLITIQUE
NGUYỄN XUÂN MAI

DEPOT LEGAL
INSTITUTE
N° A. 826

DIRECTEUR:
NGUYỄN TƯỜNG-TAM

GIÁ BÁO: BÔNG ĐƯƠNG NGOẠI QUỐC
1 năm 3.000 4.000
6 tháng 1.500 2.000
3 tháng 0.900 1.200
ADMINISTRATEUR GÉRANT
PHẠM HỮU NINH

GIẤY ĐỎ

Người nước ta, nhất là bọn có dã phan ngôn luận, rát hăng hái lên mặt giày dời. Ké dạo-mạo thi viện nào kinh Thi, kinh Lễ, nào luận-nghị Mạnh-lù. Ké nghiêm khắc bắn ném quay lại cái lối giày bông roi vọt khi xưa.

Ké lự sung là theo phái bão-thủ thi nhai di nhai lại mãi mấy cái thugel cũ rich về già đình và quốc gia. Ké lự nhận là theo phái tân-tiến thì kêu gào than thở mà giảng cho ta nghe những chữ tự do, giải-phóng, hợp-quản.

Những lời giày của bọn họ đều đúng lý cả, mà nếu có người nghe thì có lẽ

đều có ích lợi cho nhân quân, xã hội. Song khôn nỗi, không ai để vào tai, vì lời bàn của họ hoặc lù dù tè ngát, hoặc bỗng lồng lợn sộn, chưa nghe đã buồn ngủ rũ.

Một ông giáo muôn bài minh giày có bồ-ich cho học trò thì cần nhất là được học trò phải lắng tai nghe. Mà muốn được thế thì tất bài giảng của mình phải vui. Trong một lớp học có vẻ hoạt động, học trò vẫn lần tới hơn là trong một lớp mà học trò im lặng sợ hãi làm bộ như lắng tai nghe lời nghiêm khắc của ông thầy.

Chúng tôi chả dám vì lú báo Phong-Hoa như cái lớp hoạt động kia. Vả báo Phong-hoa chẳng muôn giày ai. Song

chúng tôi chỉ ao ước rằng trong những lời vui cười đăng trên 16 trang này, đọc giả lu tim lấy những điều có thể gọi là cần thiết.

Chúng tôi cho rằng những điều cần thiết đến đâu, ích-lợi đến đâu, mà thiếu phần vui thì cũng khó lòng được công chúng hoan nghênh. Công chúng đã không hoan nghênh, thì còn mong gì dem ra mà giày ai nữa. Vậy chúng tôi coi báo chí chỉ như một vở hài-kịch: công chán, đọc mà cười, thích, rồi tùy ý muốn cho là trong đó có ngu mờ bài học thì càng hay.

Sự giáo-dụ xưa nay vẫn song song đi theo trên hai con đường. Một đường muốn đưa ta tới một lý-tưởn toàn mỹ

toàn mỹ theo như ý tưởng một số người mà ta tôn là thánh-nhân. Một đường chỉ đưa ta đi ngắt nghèo vòng quanh trong nhân loại, để ta được trực tiếp với những điều hay, điều giờ có loài người, rồi đem tri thức ra nhận lấy cái hay mà bắt trước, cái giờ mà tránh xa.

Chúng tôi chỉ đưa độc giả đi trên con đường thứ hai, tuy lúc gấp điệu giờ cũng có làm nhách mép cười nụ, cũng là vui móm bón qua với anh em mà thôi, chí giày thi thực không mà cũng không muôn

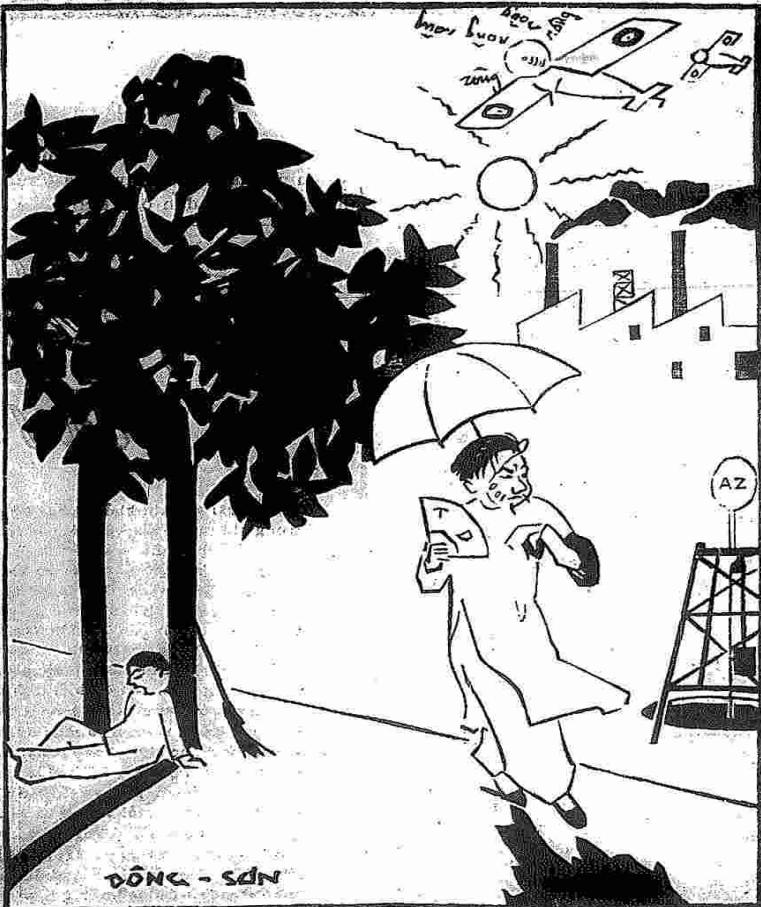
TÚ LINH

Phong - Hoa tuần báo
Kỳ sau sẽ ra số đặc - biệt
về các ông Nghị viên Dân biểu

Các nhà văn sĩ ta cầm thu

Tưởng tượng

DÔNG-SƠN

... và sự thay ...

MỘT NĂM Ở CAO ĐẲNG

(Tiếp theo kỳ trước)

Bài cũa Việt-sinh

Tôi đã nói trường Cao-đẳng không được hoan nghênh bằng các bài khác trong Cao-đẳng. Tôi cho đúng thi không có một ai vì yêu mến nghề nông mà xin vào học ban đó. Họ cũng như tôi, vào học đây là sự cung bắt đì.

Một người đỗ bằng Thành-chung muốn vào Cao-đẳng thì tự thắc mình có lâm biệt tài : vào ban luật, ban Sư-phạm, ban Luc-lô hay ban Thủ-y di nra cũng thế thôi. Trong sự trộn lừa ấy, chỉ có ba điều : một là danh giá, hai là cao lương, ba là học được hanh. Còn ngoài ra không cần phải biết xem, ban nào hợp với sở thích của mình.

Kết danh giá thi còn ban nào hơn ban luật nữa. Chẳng thế mà ai ai cũng muốn vào đây học. Tôi phải vào cùi trường cày sáu cuốn bẩm này vẫn lấy làm án-hàn lâm. Cứ mỗi lần trông thấy một ông sinh viên trường luật, tôi lại nuốt túi ngậm sâu mà thương cho mình sầu soss.

Các ông bên trường thuốc (ban luật, sư-phạm, thủ-y) cùng học một nơi, hình cũng biết như thế, nên trường cao-nông có nhiều ông không biết đến, mà có biết đến thi dỗi với chúng tôi họ cũng lãnh đam thờ lâm. Cứ mỗi lần sang học bên ấy, các ông trông thấy thường bảo nhau :

— Kìa bọn «dân cày» họ đã đến.

Rồi họ lảng dẩn, như không muốn cùng nói truyện. Có một lần tôi nghe nói chòi một cô nữ-sinh - viên ban Sư-phạm, hẵn có chè là quê mùa nên cô quay mặt không trả lời.

Cùng là Cao-đẳng cả, mà đối với nhau như thế, thi các bà ở ngoài — nhất là các bà có con gái quý kén chồng — đối với cao-nông chúng tôi, chắc họ coi chỉ bằng nửa con mắt. Mái cũng vì tất đã được như thế.

— Tôi lại nhớ chuyện ánh Văn mà thương hại. Anh học năm thứ ba, sắp

sửa ra thi làm ông tham cao-nông, lương tháng chẳng gì cũng hơn trăm bạc. Vậy mà vợ chưa cưới của anh bị người ta tranh mất. Chỉ vì người tranh là sinh viên trường luật, mới học năm thứ nhất. Bà mẹ có con gái kia kiếm lời từ chối anh, viện lẽ rằng nhà không có đồn điền, lấy làm gì ông tham cao-nông. Vả lại nhà bà vốn giòng

Tôi lên giọng :

— Các anh hỏi gì ?

— Bốm-quan chúng con sai lên đón quan tham Vinh về để khao vọng a. Vừa nói đến đây, thi anh Vinh ở trong trường ra, trông thấy hai người lính đang còng tói nói truyện, anh với vang chạy lại vừa xoa tay vừa quát Đì, đi về ngay ! về thưa với quan rằng tôi mệt không về được nhé !

Hai người lính toan ní thi anh với gạt đi rồi lững thững trở vào, mặt có vẻ buồn rầu. Tôi hỏi ra mới rõ rằng cha anh làm tri huyện, vì biêt anh dường thi ra nên nêu trâu, mồ bò mời hàng huyện đến để ăn mừng ông tham. Tôi Sai hai người lính lên mời, tưởng chúc rằng anh Vinh thế nào cũng đỡ ; nào có ngờ đầu anh lại trượt, đang buồn mà trông thấy người nhà lên đón, nghĩ đến cả huyện đang nóng uột đợt chờ minh thi ai chả tức.

Muốn giữ lấy giá trị và muôn gác cảm tình với các cô thiếu nữ, tôi nghiệm rằng học trò cao-đẳng cứ chí ẩn nói bao giờ cũng ra vẻ đứng đắn, người nhời lầm.

Đi ra ngoài, lúc nào cũng nghiêm nghị, không cười không nói mấy khi lúc nào cũng đầm đầm như theo đuổi một ý tưởng gì cao siêu, người tràn không ai biêt được. Nếu có gặp một cô con gái, các ông có thường để thi công chỉ thường cho cái nụ cười, cái liếc mắt «người nhời» mà thôi.

Tính tôi hay dừa, hay bông lòn, quần áo thường không chải chuốt, nên anh em vẫn khinh là trẻ con, không mấy khi cùng đi chơi với nhau. Khi nào tôi khâm khoản mời đi dự tiệc, họ chẳng mới có một vài anh em chiếu cố đến. Nhưng từ khi tôi biêt trong câu truyện làm ra dáng chẳng cần ai, biêt đi hát, biêt đánh bài (và nhất là biêt thua) thi xem ra anh em đã cho tôi tạm là một người nhời.

(còn nữa)

H. Ba

giỏi quan, thi dẽ cũng phải làm quan hay sẽ làm quan mới được. Cả con gái bà tuy trước đã cùng anh Văn nặng lời thề ước, nhưng không vì mẹ sai lời mà có buôn, khiến anh Văn mỗi lần nhớ đến người yêu vẫn lấy làm uất ức.

Tôi vẫn biết như thế, nên thường cùng anh em au ủi lẫn nhau: «Ở ngoài họ có hiểu đâu cái ích lợi vô cùng của sự học cao-nông. Ta cứ cày, ta cứ quốc, cứ định luồng trồng khoai, cứ cần chỉ đến cái danh giá hão-huyền!..»

Nhưng có một sự lạ : tuy tôi vẫn tin mình là học trò trường Ca-nông, sau ra chỉ đến ông tham cày là

đang vẫn ra ý mặn mà lầm, nếu họ không rõ là cao-đẳng gì ; cũng nhiều người họ tưởng lầm rằng cao-đẳng chỉ có một, và đã là học trò cao-đẳng thi ai cũng như nhau cả, cho nên lầm khi họ âu-yếm chúng tôi một cách la, không riêng gì anh em ban khác mới được cái hàn hạnh ấy.

Tôi còn nhớ một buổi chưa nghỉ học, tôi đứng chơi ngoài cổng trường nhìn các cô thiếu nữ qua lại, bông có hai người lính cơ ở đầu đi lại, nghe ngác hời lâu, đến gần vải tôi rất cung kính rồi cúi đầu hỏi :

— Bầm quan, đây có phải là cao-đẳng không a ?

Một việc cải cách lớn phái nữ-lưu tại kinh thành Huế

Khắp Ba-kỳ, lâu nay việc gì cũng theo lão thời mà cải cách, nhất là phái nữ lưu tại kinh thành Huế, đó nay lại càng trang điểm giết, nên ngày nào nhà giấy thép Huế cũng nhận được hàng mấy chục hộp nữ trang hoa tai đầm và vòng hột kiêng mới ở nhà Đô Chân-Hưng Hanoi gửi về. Có lẽ những bức nữ-lưu khue các cô trang điểm để ngấp nghé chẳng ?...

Sách bán giúp Hội Dục-Anh 40olo

— sách có nhiều bài hay.
— Xin giới thiệu cùng độc-giả
Phó-thống Văn-xã mới xuất bản cuốn *Nghi-tinh-thể-thi* sách dày 52 trang có lời bằng nửa cuốn Phu-nữ, bài vở lựa chọn của ba người viết, cách sắp đặt theo lối mỹ-thuật, có nhiều tranh vẽ điểm trang Giả định 6p25.

Tiền bản sách này có trích 40 giải hội Dục-Anh.

— Ai muốn biết nội-dung và giá trị của sách hãy mua tại dinh có 0,28 gói mua. Thời gởi cho Phó-thống Văn-xã đường Hảm-sô ở Gia Định. (Có mục ghi các sách gởi kèm theo sẽ mua)

Tuyệt-hết Bệnh lâu.Giang

Các ngày sau khi khỏi chứng bệnh tinh. Dị độc còn lại. Nước tiểu khi trong khi vàng. Tiểu vào cái cốc trông thấy lão vẫn đục, như dầu sơi ch giày giày như mủi, qui đầu thường trời đinh, thỉnh thoảng, ra đội ti mủ. Hoặc sáng khi ngủ dậy. Trước khi tiểu tiện nặn thấy một chất trắng tráng như sữa đặc, xù của độc hoặc làm việc gì quá đà bệnh lại phục phát, mà có người trong thận thường thấy đau mỏi như thế đều là nọc lậu chưa diệt tuyệt hẳn, di độc còn lại nên thường phát như vậy. Muốn trừ hết bệnh cần thi ta dùng ngay thử thuốc kiên tĩnh tuyệt-lại (thuốc triệt nọc) giá 1p.50 một hộp. Nhẹ 2,3 hộp nặng 4,5 hộp là khỏi dứt. Vì thuốc ấy đã nhiều người dùng qua, nên đã biêt lish nghiệm của thuốc kiên tĩnh.

Còn người đang thời kỳ phát hành, di dài ít một, cường dương t đau, nỗi hạch, ra máu ra mủ ; đó là thời kỳ bệnh đang phát. Như thế dùng ngay thử thuốc chữa bệnh (Thuốc chữa đang thời kỳ phát) giá 0p.50 một hộp nhẹ 4,5 hộp nặng 6,7 hộp là khỏi ngay.

Mà người bệnh phát ra thi thấy hắc sot nỗi hạch qui dầu lở loét mìn mày mẫn lịt mệt mỏi xương đau thỉnh thoảng thấy bắp giật giật. Như thế dùng ngay 4,5 thuốc Giang giá 0p.70 1 lọ là khỏi ngay.

Những thuốc đã kê ra đây đều không công phạt không hại sinh giục. Hiện đã nhiều người uống khỏi, và đã nhận được nhiều giấy chứng chỉ của các người uống khỏi gửi về cám ơn. Bằng nhẹ, dâng cãi, giấy chứng chỉ cũng lên các người cám ơn để các độc giả biết. Nhưng vì bệnh này là bệnh kín. Vậy xin miễn đăng.

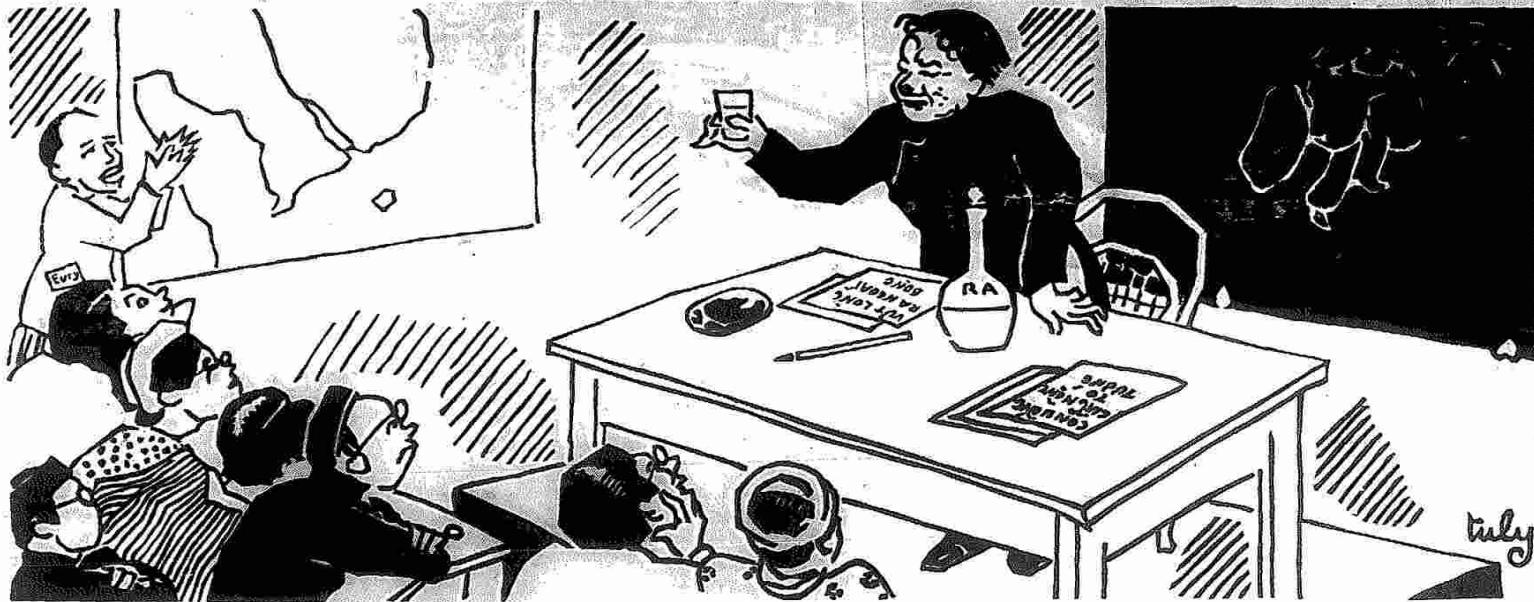
Bình-Hưng 89 Pavillons (phố Mã-Mây) Hanoi
giấy nói 543

TAN THANH
DUNG CHUA VA DAN
145 HANG BAC

DÙ ĐÔ PHỤ TÙNG
XE TAY..

KIỂU MỚI GIÁNG ĐẸP
GIAO ĐE'

Ông Nguyễn-Khắc-Hiếu dạy văn chương

Ông giáo Hiếu - Các ngài muốn hỏi tôi cách làm thơ ru? Khó gì đâu : tầu nhập thi xuất !

..TÙ NHỎ - DỄN NHỚ..

Ông Vinh khen ông Quỳnh

Ông Phạm-Quỳnh, một nhà văn-sĩ, được vời vào Huế làm Thượng-thư. Một cái đám dự cho làng báo, một mối hi vọng cho các nhà văn-sĩ.

Tuy vậy, ai cũng biết rồi ông có ngày nay, vì phàm viết văn được, làm quan cũng được, mà làm gì cũng được.

Ông Nguyễn-văn - Vinh cũng hiều thấu cái cái nghĩa ấy, nên trong báo « Annam mới », ông mừng ông Quỳnh, khen ông Quỳnh (khen vây mà thôi, chứ thật ra ông chỉ khen có ông). Ông lại khéo di tìm hộ ông Quỳnh xem ông Quỳnh « được đât » ở ngôi mộ nào mà « phát » chóng đến thế.

Ông Vinh có muốn về cất lại ngôi mộ nhà, cái đó cũng tùy ý ông. Ông Quỳnh làm báo, ông cũng làm báo, ông Quỳnh làm được « Thượng-thư không cắp » ông bà lại không làm được « Thượng-thư không cắp ».

Hơn kém nhanh chẳng qua ở hòn đất.

Hành khách với xe lửa

Sở xe lửa sống về hành khách hàng tư, nên coi họ như con nuông, ân cần đến họ một cách lạ.

Sợ đường xa, họ buồn, nên nhét họ cho đầy toa, để họ được tha hồ nói truyện cho vui. Họ nóng bức chì đầy cái cửa sổ không lồ là được gió mát... chì phiền vật chút là mưa to, gió lớn nước rì vào đầy toa, người ướt như chuột lột, nhưng ở dưới ta đã mẩy khí mưa gió, chịu khó một lúc cũng được.

Nhưng khi mưa phun gió bắc, giờ có lạnh thật, hành khách có rét muối thật, xong đã được ngồi xem phong cảnh, được hấp thụ bụi than theo khói tàu mà đưa lại... mà cái mùi khói tàu, tuy có nhiều người ngại phải rúc đầu, sờ mũi, nhưng cũng có nhiều người ngửi quen thành nghiện, Sở xe lửa cũng đã là chủ đảo lầm.

Có khi hành khách đã đông, còn sợ cái bà nói chuyện chưa đủ vui, nên ta thường thấy vác lên toa nấm sáu con lợn, tiếng kêu đã êm tai, mùi ngửi lại có một hương vị lạ.

Cựu sinh viên trường Cao-dâng Đông-dương mừng nhà văn-sĩ Phạm-Quỳnh

Tối hôm chủ nhật vừa rồi, ai đi qua Bờ Hồ cũng khen cái vẻ lồng-lẫy uy nghi của nhà hội Khai-Trí-Tiến-Đức, đèn được sáng choang, ô-tô đậu dày đặc, hai cái đèn lồng treo trước cửa, nào cờ, nào quạt, nào lọng.

Đây là tiệc của mấy ông học-sinh viê, cũ trường Cao-học cũ đặt ra để tiễn chân ông thầy già các ông về quê-Nam.

Nữa là tiễn ông, nữa là mừng ông. Trong đám áo gấm, áo đoạn, lại thấy... cặp môi son của cụ Bàng Ký.

Đến khi chén rượu đã tàn, cảm tình các ngài lại láng như bọt rượu sâm-

banh, ông Hải, tri-buyện Hoàn-long, và một nụ cười đẹp như nụ cười tân lang, dù so đứng già, cất giọng run run đọc một bài diễn-văn như còn ở trường Cao-Học, ông đọc một bài về Kinh-Thi, Kinh-Thư...

Ông Quỳnh, mặt đỏ hồng, vì rượu hay vì cảm, không rõ, đáp lại, khiêm-tốn nói rằng công trình ông già xưa cốt là để gợi hứng các ngài học trò về quốc-văn, nay các ngài nhớ đến ông, ông cũng không quên cái thích tinh của các ngài.

Lúc đó, các ngài đều như quên bằng mắt mày cõi dào tay cầm chén rượu, mắt liếc giao cau... cho mãi đến khi liếc tan, khách về, các ngài mới chợt nhớ ra các ngài không phải là không biết thưởng thức cái đẹp nó man mác chung quanh mình.

bán ngang..

Ai cũng biết l'người mình rực rỡ
tiến chậm nhất hoàn-cầu. Có người
khỏi hải bão lội tây den Sénégalais
tiến còn nhanh hơn. Nhanh hơn vì
họ không có lịch sử. Còn mình dưa
vào văn minh Tàu, khu khu giữ lấy,
ôm lấp, không nỡ rời, vì vây hổ thay
cái gì nó phải mãi đi thi khíc suốt
muỗi... than thở văn minh Đông-
Á trời thu, luân-thường đáo ngực.

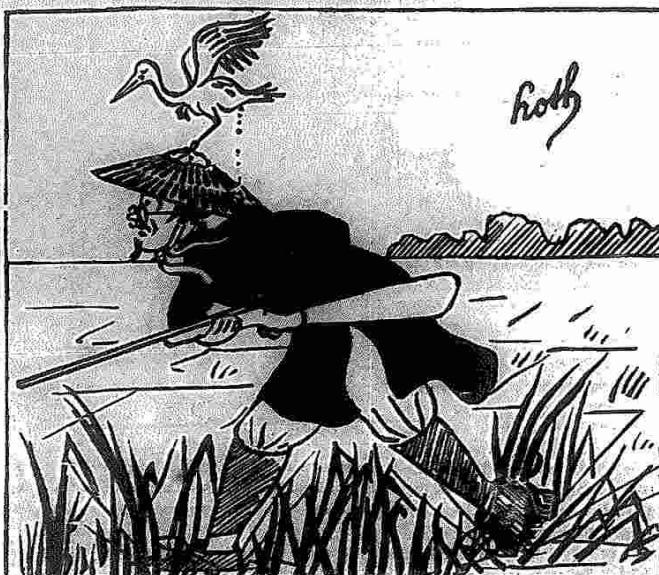
Có lẽ cái đời ngày xưa là cái đời
nhân nhã, sung-sướng, cái văn minh
ngày trước là cái văn minh tối cao
thượng... nhưng mà dẫu sao đi
nữa, nó đã mãi đi từ không trở lại.
Nên linh con đường mới là hồn.
Thương hão, tiếc huyền thực vớ i ích.
+ Không những riêng mình nhớ tiếc,
lại muốn cho bọn hậu sinh cũng
nhớ tiếc như mình. Đã không nồng
đở, duu dắt cho họ, để họ hăng hái
tiến lên, lại còn muốn kéo họ lại để
họ cùng mình thân thở cho có bạn.
Thành thử trong hai mươi năm nay
sinh ra cuộc « giằng co » hiện giờ
chưa kết liễu.

Không cần phải quay cõi lại rồi sút
sùi khóc mẩy nhau, thương tiếc cảnh
dời cũ, không thêm để ý đến những
cái hiện tượng sáu sa trước mắt.

Cốt nhất là phải biết rõ hiện tượng
để liệu được tương lai. Hiện nay
trong xã - hội còn nhiều điều ta
chưa lấy làm thỏa mãn, ta phải mưu
cách hoán cải, ta phải tiến.

tully

Chim khôn đậu nón nhà quan

Quan Hán(viễn thị) - Quái con cõi mình vừa thấy bay qua đây đã biến đâu mất!

Nên chú ý

Kỳ sau sẽ ra một số đặc biệt
Về các ông nghĩ

KHÉO TÌM NGƯỜI

Một nhà kỹ-nghệ, hàng ẽ, cần một người đại-lý giỏi giang, cẩn mẫn, dè dặt hàng di bán các tỉnh, bèn đăng báo để tìm người.

Hôm sau ngồi buồng giấy đợi.

Người gõ cửa.

— Cứ vào.

Một chàng trai-tuổi, ăn mặc chừng thạc, tay cầm mũ, giáng bộ nhút nhát, mặt rẽ, mặt đỏ như cò dâu mới về nhà thông, áp a, ấp úng, nói: Thưa ngài xin lỗi ngài, tôi có đọc bài ngài đăng báo...

Nhà kỹ-nghệ, với trả lời:

— Thầy bằng lòng vậy nhé, tôi đã nhận người làm rồi.

— Xin lỗi ngài, dù mươi mươi lăm hôm nữa tôi lại xin lại, họa may có được chàng?

Xuôi một buổi sáng có đến hai chục người đến xin việc như vậy, mỗi lần ông chủ cũng trả lời một cách lè nhẹ mà quả quyết: « Tôi rất lấy làm tiếc, đã có người làm rồi ».

Nhà kỹ-nghệ sắp sửa đi về thì lại có người gõ cửa rồi một chàng ra giáng lanh lỷ, nhanh nhảu lại gần bàn giấy:

— Thưa ngài, tôi đến thưa truyện với ngài về việc ngài đăng bài tìm người đại-lý.

Ông chủ vẫn điềm nhiên trả lời một câu lạnh lẽo:

— Vô ích, có người làm rồi.

Không như mấy anh bạn này, anh chàng này cứ gan lì, không ra giáng thắt vong, vẫn tươi cười đáp rằng:

— Nếu thế thì tôi vô duyên thạt, nhưng tôi cũng xin ngài để một phút đồng hồ, xem qua những giấy chứng chỉ của tôi đây, thời mới rõ tôi là một người được việc.

Vừa nói vừa rút giấy má trong ví ra để trước mặt nhà kỹ-nghệ.

— Thị tôi đã bảo với thầy rằng chún ấy đã có người làm rồi, mà hiện trong hàng tôi không cần ai làm nữa.

Mấy lời gạt phét ấy không đủ làm nản lòng anh xin việc đầu bờ.

(Xem cột tư)

giông nước ngược

Kinh tế khủng khoảng phú

Ghé thay nạn kinh tế!

Ghé thay nạn kinh tế!

Nghề bồi từ đâu?

Hai sao đến thế!

Trong vạn quốc tự nhô đến lo,

Khắp muôn dân cả lớn lẫn bé.

Cũng bần khoán vì tài chính lung-lay.

Đều nhân-nhó bồi bón bùn tắc-bé.

Lâm ăn lủng củng, dười con dân khôn nỗi xoay xu,

Xuất nhập hụt hao, trên nhà nước khô đường thu thuế.

Hang quan lại đang ăn liêu rộng rãi, cung cấm rỗng vắng lệnh sul lương.

Bọn sinh viên vừa thi đỗ vĩnh vang, đánh bầm bụng đóng vai vở nghệ.

Sĩ đã buôn lén,

Nóng cáng q-đã lè!

Mừng năm hóa cốc phong dặng,

Rủi gặp lúc thông thương định trệ.

Tiền hòn rồng luêch, lấy chi mà nộp,

Thuế nộp sưu.

Thóc vựa chưa chan, lo đè dãy mọc mầm, mọc dè.

Bời nòng phu tiền thiếu gạo thừa,

Nên thương mai khách thưa, hàng ẽ.

Buồn thua, bần lỡ, hiếu nhô to vỡ nợ đúng đúng.

Mượn quật, vay lường, kè hơen thiết kién nhau chì chờ.

Nhà kỹ nghệ hóng không chối chằng, dám bối nhän công.

Bọn lão thuyền viên ít nám mèo, khó tim sinh kế.

Việc tuy không săn, miệng vẫn phải ăn,

Gạo chẳng ai cho, hám không nhẽ trè.

Tàng phái tinh liều,

Đói đẩm è trè.

Này nỗi trộm cướp, khó giữ cho yên

Võ tò ăn mày, cừu sao cho suè.

Kinh-lê khủng, ái-tinh cung khảng,

Io ẽ chồng Phụ-nữ chồng mông gáo.

Sự nghiệp suông, loạn phung phái suông, hoan lây vợ, nam nhì quang mãi.. kẽ!

Cả đến sớm hoa dưa, liễu đón, vàr độ nào anh yên sơn sao,

Cũng trại phen phách mốc, dàn meo, nay đã thấy làng chơi vắng vẻ.

Nghề cũng lo thay

Nguy khôn xiết kè.

Mới trong ít đó, từ dán dán tần tới rát-lái.

Cứ thè nảy lâu, nhân loại sẽ vẫn minh tắc-tị.

Chỉ hưng kinh tế, hỏi ai nào đại thánh ra tay.

Cứu vân tiền đồ, côn đại có phúc linh giáng thế.

TÚ MÙ

Hỏi khách chán đời

Nghe nói anh xưa tình chán đời,

Bồng-lai suýt nứa định qua chơi.

Bây giờ mỗi tháng lương trăm bạc :

Ướm hỏi anh còn chán nứa thôi?

Hết chán đời

Tớ vốn khi xưa tình chán đời.

Từ khi có việc dù ăn chơi,

Mới hay đời vẫn chưa nên chán.

Hiền-triết đời nay chỉ thế thôi.

Nghèo

Van lối chặng băng nghèo!

Không tiền, cục đũa điệu :

Họ hóng náo kẽ doi,

Bè bạn cóc ai theo.

Trò truyện nghè buôn rát :

Tinh duyên cung nhạt pháo.

Xưa nay thằng áo rách.

Đến chó cũng không yêu!

TÚ MÙ

Khéo tìm người

(Tiếp theo cột nhất)

— Đành vậy, nhưng ngài cũng xem qua: bây giờ ngài không cần người, nhưng biết đâu một ngày kia ngài chẳng cần đến một tay thao việc, chịu khó, khéo nói. Bấy giờ ngài sẽ ăn-hận rằng đã từ chối một người rất cần thận mà chẳng xem qua giấy má...

Ông chủ cứ từ chối, người xin việc cứ lối kẽ Buổi Quốc vào, một hồi lâu, ông chủ đồi giọng lãnh đạm ra giọng đậm-dà bảo rằng:

Thôi được, sẵn lòng dùng thầy, tờ giao kèo đây, thầy ký đi.

Tờ giao kèo ký song, anh chàng kia vào làm luôn, nhưng vẫn không hiểu ý ông chủ, không thể nhịn hối:

— Thế tại làm sao lúc trước ngài cứ nhắc đi nhắc lại với tôi rằng dù có người làm rồi?

Ông chủ că cười: « Nếu không làm như thế, thời sao tôi biết được thầy có tình nhân ngài. Thầy xin việc mà chịu khó khâm khoản như thế thi chắc khi báu hàng thầy có thể nài khách, báu chạy hàng cho tôi được. Chính tôi chỉ cần một người như thầy... Trướk kia thầy đến đã có hơn hai chục người, tôi vừa từ chối đã sấp mũ ra, những người, tôi ấy lối xét không đủ gao di báu hàng ».

Truyện kể trên đây là truyện cổ thuật, xảy ra tại thành Bâ-lin nước Đức. Đang lúk kinh tế lung lay, người khôn cùa-khổ, kién công làm việc rất khổ-khổn, bởi chung mặt ít ruồi nhiều, Câu truyện đó là nghị ngợi, cũng có thể học được cái hay.

H. Thiệu-Cää

Sau trận bão...

Hơn vạn anh em miền nam
Trung-kỳ phải chịu cái cảnh
đói khô không nhà, không gạo

Ta nô nào không cứu giúp
anh em trong một nước?

Xin kịp gửi tiền về bắn bão
Ai quyền một số tiền 50p,
Phong-Hoa sẽ biểu một năm
bão

Bà Nghị — Kia bà hàn đi đâu đây? cháu làm sao mà mặt mũi sưng өnh?

Bà Hân — Ấy cháu đều rắng, tôi định đến bác Đốc hỏi xem nêu mang cháu đi chữa đau?

Bà Nghị — May quá, tháng chúa này trước cũng đau, móm miệng sưng to bằng hai tay mà tôi chỉ đem cháu lại nhà Giồng răng Trần-

quang-Minh chữa vài lần là khỏi.

Bà Hân — Ấy tôi quên bằng đi đây, bác Đốc chán trước cũng giồng răng vắng ở đó, vẫn khen công việc cẩn thận và có vẻ mỹ-thuật

mà nhất là chữa mấy cái răng cho bác gái chán thi lại thèn tinh quá — Chẳng biết có giàn đây không?

Bà Nghị — Kia kia, ngay trước mặt, bác cứ trong biển đè « Nhà giồng răng » TRẦN-QUANG-MINH số nhà 199 phố Hàng Bông là phâ

Đời nhà rúom

PHẠM

T

*Đời nghiệp trường
Hai học chuyên môn
Paris
Vừa đẹp.. Vừa n'*

.. TÙ CAO ĐẾN THÁP ..

Phong rao mới

Cụ phán đã ngồi sáu mươi
Còn chưa hưu tri nghĩ ngơi tuổi già.

Tóc râu mầu tuyết đã pha,

Tay cầm cán bút xem ra nặng nề.

Cụ nên cáo lão Xin về,

Tâm thán cho được thuê thanh nhàn.

Rượu uống say til cung thang,

Nâm giải thuốc phiện kèo trân cung mây.

Sớm mai ngủ đến nửa ngày,

Núi non sang sửa cành cây vun trồng.

Tội gi chúa mãi long đong.

Về trưa đến sớm cho công sống lưng.

TÚ MỐ

Ông Tú Khiêm vò Huế

Các báo dâng tin ông Tú Khiêm vò Huế, ngày ngày đến chúc ở cửa viện Co-mật, xin đức Kim-Thượng ra ân cho ông được đặc từ tiễn-sĩ. Chậm qua, ông Tú!

Bây giờ hết tháng tám đã lão rồi.

Ông Tú soạn kịch

Ông Khiêm dỗ Tú tài khoa tú. Khoa này ông Nguyễn-khắc-Hiếu trượt rồi ông chán đường công danh, ghét vòng cung lợa, về nhà soạn kịch.. kịch của ông thường diễn ở rạp hát Quảng-Lạc, có giá trị lắm. Nghĩa là ông bảo là có giá trị, vì mỗi lần dem ra diễn, rạp hát lồng yên, con ruồi bay cũng nghe thấy: nhìn lại thấy người đi xem đều ngử ký.

Ông đáng dỗ tiễn-sĩ

Ông nêu cái tài soạn kịch ấy, xin cho ông dỗ tiễn-sĩ. Ông bảo tiễn-sĩ đã có mấy người soạn được kịch, đúng lý lâm. Cũng như anh họ người bảo tiễn-sĩ đã ai vác được nỗi cái búa danh, nên cho anh ấy dỗ tiễn-sĩ. Cũng đúng lý lâm.

Và ông soạn kịch, ông Nguyễn-văn-Nghi cũng soạn kịch. Nếu cho ông dỗ tiễn-sĩ, ông Nghi có lẽ đáng dỗ trang. Hay ông rủ ông ấy vò Huế cùng một lúc, thì giờ, ông nên rủ cả ông Nguyễn-khắc-Hiếu, vì tài ông này cũng đáng dỗ Tú-tài (ông Hiếu trước là người soạn vở tuồng cho rạp hát Thủ-Ý)

Ông Nguyễn tiễn-Lăng khen ông Tân-Bà

— Trong báo « Annam mới », kỳ vừa rồi, có một bài tán dương ông Tân-Bà Nguyễn-khắc-Hiếu, mới ngồi

giày học ở trường Hồng-Bàng.

Ông Tân-Bà vì tuổi lòng yêu quái vẫn lên hơ bốn mươi nhiệt độ một tháng, nên ông muốn đem thi giày cho học trò trường ấy biết khôi tình con, tình lớn, giác mộng lớn, mộng con, biết ngâm thơ, biết uống rượu... cũng vì tấm lòng yêu quốc văn ấy, ông lại mở một lớp giày học quốc văn ban đêm cho những người còn yêu dân văn thơ mờ mộng. Vậy ai là tình thân không quên biết của ông... xin cứ chiều chiều... lại nhớ đến... cho ông hết nhớ mong.

Đọc bài tán dương ấy, xem cái diệu văn bóng bẩy như như mặt hồ Gươm lúc hoa xoan tẩy dựng, ai cũng đồ rằng ông Nguyễn-tiễn-Lăng viết.

Ông Lăng vẫn cung ông Tân-Bà nghiêng bần rốc chí, lại vẫn nhớ ông Tân-Bà gởi rùa câu thơ, khen ông

Tân-Bà là phái lâm. Mà ông vì ông Tân-Bà sau này có vào Huế, xin đừng quên công ông Lăng, cho ông theo gót làm chức thư ký riêng. Ngày bây giờ, ông Tân-Bà nên thưởng cho ông Lăng cốc rượu lớn.

ÔNG HIF-DINH (Híp-Phò-Dinh-Phò) càng làm già...

Gói thiệu những bài hát-dàm của ông Hif-Dinh Nguyễn-văn-Tôi, với độc giả, Phong-hoa đã chịu công nhận rằng ông Hif-Dinh pha trò rất có duyên và bài dàm của ông chỉ buồn cười vì nó không có cái gì buồn cười cả...

Từ đó, ông Hif-Dinh, ý chừng muốn trêu tức Phong-hoa, lại càng làm già, bài dàm của ông lại thấy ngọt hơn trước.

Mà thực thế! Khi trước đọc xong một bài bài dàm của ông, mượn người

cù vào nách, còn phải cười.

Bây giờ, đọc xong, cù vào nách có mãi cũng không sao cười được...

Vậy có mấy lời khuyên ông Hif-Dinh, nếu có tài về môn dịch, môn ta thi cử dịch, cù tâ tái gi mà ép thành bài dàm mãi, vừa phiền cho ông, vừa phiền cho người đọc...

Chị em có lẽ phải bỏ nhời thi

Theo đạo nghị định ra ngày 31-10-30, định lại lương các viên chức lòng sáu bát xú, thì lương các ông tham mưu bộ, chỉ được có 600p00 một năm, nghĩa là 500p00 một tháng. Song những viên chức hiện đương làm việc thì được đặc-án giữ trật-lý và lương bằng theo như cũ. Thành ra ông tham mưu lương có phần kém ông tham. Đò cù baq giờ cũng quai

Ai-tinh của chị em kén chồng xưa nay vẫn do bảng số. Khi xưa chưa có ông Tham thi ông Phán là đầu vợ nhất. Từ khi Cao-dâng ra đời, chị em rẽ rùng ông Phán và làm cù dâ phát lời thi:

“Phi Cao-dâng bát thành phu-phu
Bây giờ tình thi đổi thay, có lẽ chị em lại phải đổi lời thi?

Phi e phán cù bát thành phu-phu.

Ông Ng.-Mạnh-Tường tính nhầm Ông Nguyễn-mạnh-Tường lúc bước chân sang Pháp đã tính nhầm trong năm năm nữa, khi nào về sẽ có trường Đại-học văn-chương, vì vậy nên ngoài bảng Tiển-sĩ luật khoa, ông cố đầu bảng Tiển-sĩ văn-chương.

Khi về mới biết mình tính sai.

Không có trường văn, không có trường võ, chỉ có trường luật, ông chưa đến hạn tuổi lại đèo thêm kinh-tế khủng-hoảng. Vì vậy nên độ mươi hôm nứa « nhân tài » lại cắp hai bảng quay trở lại nước Pháp.

Phen này ông đi độ hai, ba năm, một là cho đủ bạn 25 tuổi, hai là thi lấy bằng giáo-sư chuyên môn trường Đại-học luật. (...)agrégation de droit!

Ông tính sau này sẽ giày & trường Đại-học luật Đông-dương. Nếu dỗ, ông lại về lần nữa.

Nếu lần này lại tính sai thi « nhân tài » lại cắp ba bảng quay trở lại nước Pháp lần thứ hai.

Rồi « nhân tài » lại về... rồi có lẽ « nhân tài » lại đi.

THUỐC LẬU HỒNG - KHÊ

Là một món thuốc ngoại khoa già truyền ngoại trâm nǎm, lại nhờ được sự kính ngưỡng của chúng tôi trong mươi nǎm nay, đặt phòng riêng truyền, mòn chữa về bệnh lậu và bệnh giang mai nên phát minh ra được nhiều vị thuốc rất hay chế luyện thêm vào thành một phương thuốc rất hoàn toàn chỉ uống trong bốn tiếng đồng hồ là hiệu lực ngay không bắt dì dài giật không vật vã nhọc một khôn hại sinh dục, đặc bi có chữa sưng uổng được. Bệnh mới phải ra mủ, ra mủm buốt tức, hoặc bệnh đã lâu chưa khỏi rất đỡ mủ khôn rụng thức đêm, trong người nóng nẩy lại thấy có mủ và xem trong nước tiểu có vẫn, uống thuốc này đều khỏi - và nọc Thuốc đã mau khỏi, lại không công phai, nên được anh em chị em đồng bào... dùng mỗi ngày thêm đông, cả người Tây người Tàu cũng nhiều người uống thuốc này được khỏi rất nọc, công nhận rằng không thuốc nào hay bằng thuốc lật Hồng-Khở. Giá 6p00 một ống bệnh giang-mai tim-la phải hạch lén soái nồng rết lở loét quy đầu đau xương rất thịt rắc đầu ôi mè day, ra mao gá hoa khê phá lở khắp người, cù-dinh thiên pháo sấp nguy ghen tinh meph chử uống một ống thuốc, là cải tử uồi sinh trong 24 tiếng đồng hồ không phải kiêng nước không ăn rắng uống thuốc để làm việc như thường không hại sinh dục. Cũng 6p00 một ống. Xin mời quý bộ lai hoặc có thể về lập tức có thuốc gửi đến tận nơi mua từ 6 ống trả mua không phải chịu tiền chua.

€ Hồng khê được - phòng

51 — Route de Hué (cạnh chợ Hanoi Téléphone 755

Hai cuốn sách mới in

1. -- NAM - KÝ SỰ - MẶT CHÍ - NAM

Nói về việc về sinh bẩm-nhân của trai, gái. Có hình vẽ các cơ-quan sinh-dục và các bài thuốc để chữa các bệnh: Lèo, Dương-mai, bồ-thận, điệu-kinh, bạch-dái, mồ-thôi, dương-thai, cảm-tý v.

Ai muốn cho ái-linh của vợ chồng được hòa-bảo, nói giống đồng-dúc, thân-thê khéo-mạnh, nên mua ngay sách này. Giá 30 & ra thêm cước op20 (Linh-hoa giao-nhân là op65) thò và mandat đế: « Nhật-Nam Thư-quán Hanoi ».

2. -- Thương-mại Kế-toán chí-nam

Sách này làm số sách nhà buôn, hội buôn, ký-nghệ, nhà làm ruộng, báo chí v.v.

Thương-Mại Kế-toán chí-nam là một cuốn sách do ông Lê-vũ-Thái tốt nghiệp trường Cao-dâng Thương-mại, thám-tử Hôa-xa công-ti soạn ra bằng chữ Quốc-ngữ rất công-phu, đề chí dẫn một cách rõ-ràng, dễ-hiểu các số sách nhà doanh-nghiệp phải vào số, công việc tru-số cuối năm, cách inh lô-lai là thục-bản theo phương-pháp giàn-lên. Lời quoc-ruig viết tắt. Cách lập danh-máy có in cả bẩn-dở, các thứ máy chửi dề người không có máy lập danh (cung được, v.v. Dù nhà buôn, hội buôn, nhà chế-tạo ký-nghệ, làm ruộng, các nhà làm báo, chí đều dùng hợp-cá... Trong sách lại có kẽm-phiếu mục rất có ích như Cách viết lứa-tử trong việc thuở giao-biên tho, làm văn-lý giao-hiệu... Các giao-nghiệp với nhà hàng, nhà buôn-tiền, các nhà chuyên-môn vận-tải. Các học linh-nhanh mày-dòng...

Thái là quen-sách Kế-toán dày dủ và rất hợp thời. Cái thời-dai cạnh-tranh kinh-hết về kinh-tế v.v tiền-tài. Sách đã in rồi. Giá rất lót bìa cưa dày gấp chục rã. Giá 1p50. Mua buôn mua lèo-tho và mandat đế cho nhà xuất-bản như vậy: « Nhật-Nam Thư-quán Dược-phòng 26 Hàng-Bông Hanoi » Bác-kỳ gửi cả mandat trước thi là p80/cá. Gửi Linh-hoa giao-nhân thò là 2p95. Mua ngay kéo-hết.

CUỘC THI CHUYỆN « VUI CUỘI »

Bắt đầu từ số này bắn báo mở-một cuộc « bì-cười ». Trong mỗi số, sẽ đăng lên độ bốn, năm bài mà bắn báo xét ra là hay-nhất.

Hết bốn kỳ sẽ có hai giải thưởng: Giải nhất một năm báo. Giải nhì nửa năm báo để thưởng hai bài hay nhất trong bốn kỳ báo ấy.

Mỗi bài không được quá ba mươi giông.

Xin để chỗ ở cho rõ ràng, dễ tiện việc gửi báo-bíu.

CUỘC THI TRANH KHÔI HÀI

Mỗi số báo sẽ có đăng vài lứa tranh hay-nhất.

Hết bốn kỳ sẽ có hai giải thưởng: Giải nhất một năm báo.

Giải nhì nửa năm báo.

Tranh vẽ chiều giải 13 phân, chiều cao 10 phân, có lời chú thích hay không cũng được, miễn buôn cười thi-thôi.

Thầy lang, phà kỵ-sư

— A-lô ! A-lô ! Nghe rõ không?... Cậu em đâu mất lâm-phái không? Hòa-bốc đây. Ngài cầm bút chép cái đơn này.

Đầu kia giấy nói cù Lang đang đọc đơn, đầu này ngó ôi bối-thuốc, bi hoay viết ấm-ta.

— Bấm cu thuốc này sắc mẩy nước và có kieng-gi không?

... (Giày nói thầy lục-tục một lú)

— A-lô ! A-lô ! Xong chưa. Ủ được. Mặc cho nó nóng, cứ phun nước cho người, rồi chui vào rùa-sach nồi xúp-de đị. Phải nhớ lấy bàn trái-sắt cọ bát-bết cặn đất đì, nghe chưa.

Anh bay gặt

A-lô, A-lô! Thế nào có nghe rõ không?

CUỘC ĐIỂM... BÁO

Bão của phái mặc yếm toàn những tay cờ râu (hay sấp cờ râu) viết cá. Không biết có ý hay chịu ảnh hưởng nên vẫn lòng-thòng, dài-dòng, lướt-thớt, suýt mướt như hết dàn-bàn bà.

Trong lúc họa dàn ông viết báo cho chí em, thì chí em hoặc chui đầu trong sổ bếp, hoặc đương gào-chồng.

Thực-Nghiệp-Dân-Báo bây giờ, thực-mát nghiệp rồi.

Ngày trước dâng những 36 cái trả-lực về sự tiến-hóa của dân Việt-Nam đến ngày nay ý hồn-tim được cái trả-lực thi-thi 37 nay mới-mắt nghiệp.

Phong-Hoa đòi mới-it-lau, cũng thấy Thực-Nghiệp có một mục mới-nhan-dê

« Đầu là chân-lý »

Ngày trước dâng 36 cái trả-lực, dâ-tai-bại-thể, nay lại dâ-tim-chân-lý!

Muốn biết chân-lý về cái mục « đầu là chân-lý » ấy, có khó-gi đâu, cứ đến-hồi Phong-Hoa.

Phong-Hoa có-cái chân-lý trước Thực-Nghiệp đã-lau rồi.

Xem mục « đầu là chân-lý » mới-biết-ông « Nhát-giao-Cço » lầm-em-bé, náo-mũi-giao-nhọn, mũi-ghium, mũi-gai-mũi-tên, ngồi-bút-sắt.

Văn-học tạp-chí bay-nhất có-tiêu, thuyết « Hoa-Lư kết-nghĩa » của ông-cử Trạc. Truyền-ý đại-khai như-thể này:

Đinh-bộ-Linh — ông di đầu-dây?

Người-quen. — Tôi di chơi-dây.

Đinh-bộ-Linh — ông di chơi-dây à?

Người-quen. — Vâng, tôi di chơi-dây.

Thể là-bết-truyen.

Nhưng truyền-chứa dâng-bết, nên-ông-Đinh-bộ-Linh và người-quen-ông-Đinh-bộ-Linh vẫn-còn-đương-nội-truyen & trong-Văn-Học.

Còn-báo Nông-Công-Thương? Nông-it-tiền, công-bản-việc, thương-lo-kinh-tế, khảng-hoảng, sĩ-không-đọc-lời... thành-thứ chỉ-có nhũng-ông-trong-lôn-hảo-chứa-khô-đọc-báo-minh-vậy. Rồi-chính các-ông-trong-tòa-báo-đọc-mãi-cũng-dâm-chả-nết. Chỉ-riêng-một-minh-Nhát-Linh-này-còn-đọc-báo-dó, vì-có-chứa-khô-đọc-mới-biết-rằng-báo-dó-là-không-đọc-được.

Ở-trong-Trung-Kỳ, báo Tiếng-Dân-một-mình-lên-tiếng, nhưng-chỉ-là-tiếng-cù-Hoynh-thúc-Khang, ít/người-nghé-hiểu, vì-cù-dùng-nhiều-chữ-nho-quá.

NHẤT-LINH

Xin chú ý!... Xin chú ý!

Hoàng-hậu-bảo-sản cao

Thuốc cao này chủ-phóng-bí cho dàn-bà sau khi mới-đẻ-hồi-sinh-các-chỗng-nughiêm. Vì-nó-khô-cùn-hay-hết-sinh-lần-huyết-rất-thần-biệt, và-cũng-ugy-các-khi-phong-hào-thứ-thấp-không-cảm-nhิêm-được. Người-nào-có-mang-ai-chẳng-cần-chì-ăn-cay-nóng-đắng, xong-hơ-chì-că, mà-cũng-dễ-dâ-đi-đi-thi, phác-dàn-bà-sau-khi-sinh-sản-nồng-cao-Bảo-Sản-này-cù-bà-chính-Ngự-Y-Mai-Xuân-Lan-làm-cho-Hoàng-Hậu-nồng, mà-ông-Đặng-Nghi-chủ-nhà-thuốc-Võ-Sanh-Đường-đã-làm-dần-thấy-hiệu-nghiem. Cảnh-dùng-chí-rú-trong-tea. Giá-mỗi-chai-2p00.

CÓ BẢN-TAI; MINH-CHIANG THU QUÁN DƯỢC PHÒNG

LÊ TẤT GIANG chủ-nhơn

Phan-Thiết. — 2, Rue-Đông-Khánh (ANNAM)

Sang nhà mới, bán hả giá

Hiệu Tự Minh bán các thức-dùng-về-diện, đã-dọn sang nhà-mới-số-18 phố Hàng-Quạt trước cửa Cinéma Tonkinois

THƯƠNG KHÁNH Y-QUÁN

Grande pharmacie sino-Annamite

Những thuốc già-truyền đã-nổi-tiếng-trong-70-năm-nay

Thuốc-tay. — Dùng-thuốc-này-mà-tay, không-phải-kieng-cơm, nèng-vào-không-dau-bung, người-không-nhọc-mệt, ai-dùng-quá-rồi-cũng-chứng-nhân-như-thể. Giá-bán-nhất-dịnh-5-xu-một-liều, mua-buôn-tinh-giá-riêng.

Thuốc-dau-mắt. — Thuốc-này-là-một-phuong-thuoc-gia-truyen-co-dâ-bđi-nay, dù-dai-năng-nhẹ, hoặc-mảng-móng-lên-rãm, dùng-thuốc-này-chỉ-trong-giây-phút, tra-vào-mắt-thấy-quang-ngay, người-nhìn-trê-con-đều-dùng-được-cá. Giá-bán-nhất-dịnh-một-bão-một-lợ, mua-buôn-linh-giá-riêng. Nước-hoa-nugyen-chất. — rất-thơm, bán-cực-rẻ. Giá-2-bão-một-lợ.

Thuốc-ho. — Dù-ho-lâu, mót-ho, ho-giò, ho-dòm-ra-như-rãi-gà, ho-ra-huyết, ngày-ho-lém-ho, người-hơi-nắng-nắng, người-lớn-hay-trê-con-mắc-phải-xin-den-ngay-THƯƠNG-KHÁNH Y-QUÁN 172 phố Hué, Hanoi

Thương-Khánh Y-quán 172 Route Hué, Hanoi

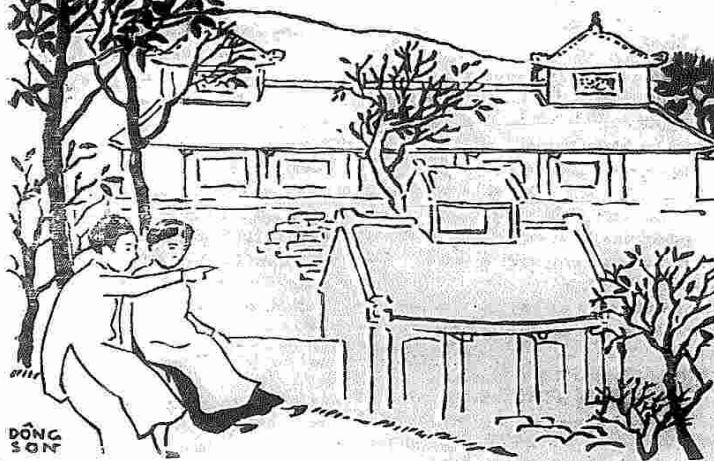
Chuyện Phong-Hoa

Lăng-Man!

của TRẦN KHÁI HƯNG

Mấy tòa nhà phủ kia dương yên giác
ngù trua ở dưới ánh nắng gay gắt mùa
bè. Gió im phảng phắc. Da trời mầu
biếc, vài đám mây trắng lơ tho. Trước
công đường, cây soan tây hoa萼 ối
trồng tựa mầu sôi gác đặt trên cái dài
xanh. Trong làn không-khi yên tĩnh,
chỉ vắng vắng xa nghe trên con đường
thiên lý tiếng cút kít của xe chở
lợn.

Bỗng trong nhà học, giáp phía sau
công đường có tiếng huyền náo. Người
nhà chạy lên chạy xuống tấp nập ôn áo-

Rồi có kẻ gọi :

— Thầy đồ! mời thầy xuống ngay
nhà tư, bà lớn cho tim.

Một người vào khoảng ngoài bốn
mươi, ba chóm đầu lòi tho ở cằm và
hở bén mép, hắp tắp nhảy xuống sân,
vừa quẩn vội vàng lầm khấn nhiều tain-
giang lén đầu, vừa hỏi.

— Bà lớn gọi có việc gì thế cậu?

— Thưa thầy, con không biết, bà lớn
như giận lắm.

Theo sau chú linh, thầy đồ rón rén
bước vào trong tư thất. Trên sập gu-
ké sát tủ chè, quan phủ vua thức giấc,
ngồi lý tay vào chiếc gối xếp, trông có
vẻ bình tĩnh... ngồi đợi. Đổi điện, bà
phủ đương xá sỏi vào mặt mệt người
con gái, dừng tua ngay bên cạnh.

Người con gái ấy, đầu bù tóc rối, như
vừa bị đòn, đứng khóc lutton mướt, tinh
thoảng lai kéo cái vạt con chiếc áo trắng
lau nước mắt.

Thầy đồ trông thoáng qua, biết ngay
là cô Liêm, con gái trưởng quan phủ.
Vừa toan chào thì bà phủ như không
đè ý đến, héto.

— Giờ ôi! thế mà ông còn bệnh con
gái ông! nhà tôi là nhà gia-giáo, không
có con vò p'úc thế. Thôi may seó đâu
hi seo, từ nay tau thề rằng không có
dứa con ngù với gai ấy nữa.

Thầy đồ giải này minh. Chết chưa!
cô học trò giỏi nhất, ngoan ngoan nhất
của thầy! Đầu lại có thể, chắc có chuyện
oan ức thi đây. Thầy run lầy bầy tới
gần sập, se se nói:

— Bầm bà lớn bớt giận, cô Liên đâu
cô thê.

Bà phủ quay lại:

— À thầy đồ, mời thầy ngồi chơi.

Vừa nói vừa giơ tay trả cái ghế. Bà
dứa mắt ra ý bảo con vào trong buồng
ung dung gọi lính:

— Có đứa nào dãy không? Pha nước
ông đồ soi mày.

Thầy đồ ngồi xuống ghế, có dáng sợ
hãi:

— Bầm bà lớn cho gọi chúng tôi,

— Phải, nhưng mời ông hãy soi nước
đá.

Lúc đó quan phủ đã rửa mặt xong,
đứng dậy lẳng lặng ra công đường, như
nè mặt thầy đồ là bạn học khi xưa

không muốn ngồi chung kiến câu
chuyện không hay cho thầy. Bà phủ
cũng không giữ lại, ôn tồn bảo thầy đồ:

— Tôi xem ra độ này thầy không
được khỏe, cần phải tĩnh dưỡng, mà
các cháu tôi tôi cho học chữ tây cả
vậy tôi cho mời thầy đến tĩnh nốt tiền

học phí của các cháu mà tôi còn thiếu
thầy.

— Bầm nghĩa là bà lớn không mượn
tôi giấy các cậu, các cô nữa.

Học lâm cũng vô ích thầy à.

Thầy đồ cười nhạt. Bà phủ cũng
nhách mép như đáp lại sự cười khinh
bỉ của thầy đồ, rồi nói luôn:

Tôi tưởng thầy đem đạo Thánh-hiền
giày con tôi. Ai ngờ... Nhưng thôi,
không cần nói nhiều thầy nên sửa soạn
hành lý rồi đưa cậu con thầy ra phủ
ngay chiều hôm nay cho.

Thầy đồ lạnh lùng đứng giật đập:

— Được, xin vâng, cha con tôi đi
ngay bây giờ...

Chiều hôm ấy ở phủ H... im bắng
tiếng của bầy học trò...

◎

Chiều hôm sau vào khoảng năm giờ,
một cặp thiếu niên thung thăng trên
con đường đất từ ga vào làng. Người
con trai vào khoảng hai mươi, nét
mặt buôn rầu, có vẻ nghĩ ngợi,
người con gái chừng đó mươi tám
tuổi cười dưa bờn như không có sự gi-
bận biu tôi lòng. Đó là con gái quan
phủ... và con trai ông ta ấy nữa.

Hôm qua, bà phủ nỗi con thinh-nộ
một mặt bắt con gái phải bỏ nhà đi ngay
một mặt viết thư cho quan Án-Xì, là
người thông gia với mình, kẽ hết tình
trạng con gái mình phải lòng con ông
thầy học, và xin thời việc hôn-nhan đã
định. Quan phủ thương con, nhưng
đành bó tay trước hàm sứ-lú, để con từ
biết ra đi. Chỉ gọi vào buồng riêng mà
cho ngâm con một món tiền nghìn bạc.

Mặt trời vừa lặn sau mấy trái dời, thì
cặp thiếu niên đi tới một ngôi chùa
ngồi nghỉ chân ở ngoài Tam-quan.

Văn-châu trả tay về phía trước mặt
bảo ban:

— Đời làng ta kia-kia.
— Đẹp nhỉ, cậu nhỉ. Thế có trông
thấy nhà cậu không?

— Nhà tôi ở bên kia dời. Bên này dời
trong phía Bắc, mùa hè thì nóng, mùa
đông thì rét nên không mấy ai làm nhà
đó.

— Nhưng em chỉ thích ở bên này dời

thôi cậu ạ. Nóng thì nóng, rét thì rét
miễn là hai chúng mình được ở riêng
một thế giới. Ở làng cậu, đất có rẽ
không?

— Bên này dời thì chỉ hai, ba chục
một mẫu.

— Thế thôi à? Nếu vậy, mai cậu giậm
mua ngay lấy vài mẫu nhé.

Văn-châu không trả lời, thở dài.

— Sao cậu cứ buồn thế? Em giận đấy!

— Thực vậy, tôi buồn lắm, cô ạ. Buồn
cho tôi một phần thì buồn cho cô mươi
phần.

Tôi yêu cậu, cậu yêu tôi, chúng mình
còn thiếu gì nữa mà phải buồn.

— Nhưng nào ở đời chỉ có Ái-tinh?

— Em thì em cho là ở đời chỉ có Ái-
tinh mà thôi. Ngoài ra là giả giỡn hết.

— Ấy chả vì tôi cũng mê muội, mất trí
xép-doán, nên mới cùng cô phạm vào
tội này. Cô phải biết nước ta đã hơn
nhịn năm theo Khổng-giáo, lấy ngũ
luân, ngũ thường làm trọng.

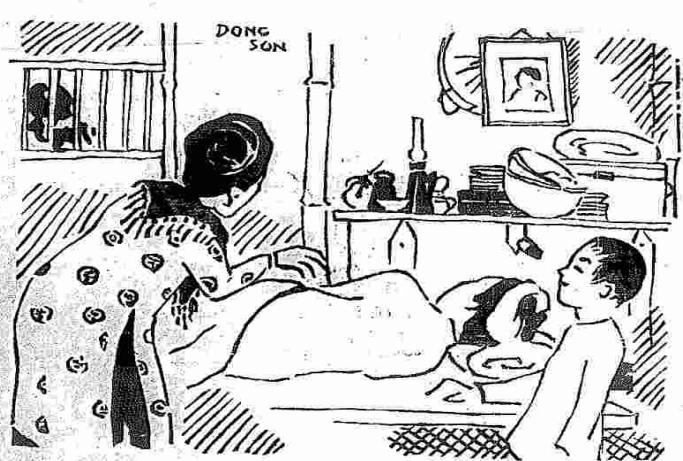
Cô liên gắt :

— Thôi! tôi xin cậu đừng dèn dèn.
Rồi sao, đổi với gia đình, đổi với luân-lý
ta cũng là người có tội. Vậy thì nhắc
lại làm gì cho thêm đau lòng. Chúng
ta chỉ nên quên cái đời dĩ-vãng, mà
sống theo như ý sở nguyện của chúng
tại Hạnh-phúc của chúng ta ở kia-kia.

Chuông chùa thông thả buông
tiếng như buông rầu trả lời lại
cái thayết-lý lăng-mạn của cô Liên.
Về phía Tây, sau trái dời cao ngất.
Ánh thái-dương dở rực một góc trời.
Trong buồng hoàng-hôn cây cổ, đất nhà
như nhuộm màu tim thím. Văn-châu,
con mắt lờ đờ thẳng thẳng về phía dời
như cố xếp sẵn trong tri cái đời
tương-lai của cặp thiếu-niên bị ruồng-rày
ở nơi xã-hội, ở chốn gia-dinh hai
đòng nước mắt chảy trên đôi má...

◎

Mười lăm năm về sau... Văn-Châu
chết đột tại một vợ già với bốn đứa con
(hai trai hai gái) ở trong một chiếc nhà

tre lợp lá, trên dời.

Trong mười lăm năm Liên đã nếm
đủ các mùi của một đời tự-do lăng-
mạn. Bao sự ước-mong của cái tuổi mươi
lăm, mươi sáu đã thành sự thực cả.

Bảy giờ ôm sấp chết, Liên nằm trên
chiếc giường tre, tuy thân thể yếu đuối
mà tâm-trí vẫn thấy mạnh mẽ. Nhất là
cái trí nhớ thi lại càng sáng suốt và
cứng.

Bao nhiêu sự vui buồn trong môt
quãng đời dài nay sắp theo năm xuong
ma trả về nơi hư-khổng tịch-mị-h.

Liên chép miệng, mím cười :
Ái tình! là thế! Tự do! là thế!

Chung quanh giường bệnh bỗn con
quay quần: đứa con gái lớn nhất lên
muội, thằng con trai út lên bốn.

Đó là cái kết quả của một đời /
Nhưng cái kết quả đó chỉ là cái kết quả
chung của bết-thầy các đời người, có
gi là lạ? Cần chi phải đưa thưa ra
ngoài vòng kiềm-chế của gia-dinh, ra
ngoài phạm-vi của bồn phận mới tới
được cái quả quâ ấy.

Liên lại mím cười:

— Không! không phải đó là cái kết
quả của đời ta chỉ là những sự sung
sướng ta được cung người yêu cùng
hưởng.

Những cảnh êm ái dịu dàng lại hiện
ra ở mảng óc Liên như bức hình in lê
trên tấm kính vậy. Nào những khía trăng
mọc đầu non, cùng người yêu thung-
thắng trong vườn sân, dưới bóng rặng
cây lim, nào những khía cùng chồng
giảng nghĩa sách cho bọn học trò trẻ
hay đưa chúng di chơi trên dời, dưới
bóng chiếu lá tha-thu.

Đương tươi cười; Liên hông đài ngay
sang nét mặt buôn rầu, rồi se se như
gọi ai :

— Cha mẹ!

Từ ngày xa cách cha mẹ đến nay
Liên chưa bù một lần gặp mặt; chưa bù
một lần cầu cứu, cầu nghèo đến đâu;
đãu khổ đến đâu cũng cam lòng chịu.

Nay chỉ biết hình như cha đương làm
Tuần-phủ llob Y, mà tbôi.

Tưởng tới cha mẹ, Liên tra hai hàng
lệ :

Ta đã gie bon chuc la thu ve tatoi
mai nao ta co nhien duoc phuc thu. Cha
me quen ta, bo ta chua ta quen sao duoc
cha me. Cha biет cha me co thau noi
dau long nay cho chung? Chia vi the, ma
muoi lam nam nay cha me khong nhan
den mat ta, khong them doai tuong den
ta...

Có tiếng ồn-àu ở ngoài sân. Dứa con
lớp lá, trên dời.

— Mợ oi! Có bà nào mặc áo gấm đến.

Không nói nỗi lời, Liên lẳng lặng
dùng hết sức cuối cùng trở mình quay
mặt vào tường. Bà Tuần đến bên giường
sẽ gọi :

— Liên, quay ra dày với mẹ, con! Mẹ
đến tkâm con dày.

Không thấy Liên trả lời, bà Tuần ghé
lại gần nhau thì Liên đã tắt thở.

VĂN HỌC

Cùng bàn về văn-chương

(Ai dem chửi nho sang nước Giao-chí)

Hết bàn về văn-chương An-zam, là tất phải khao-cứu tới thời-kỷ Hán-học. Cái đó là lẽ tất nhiên, vì quốc-văn cỏi rẽ ở văn Trung-Hoa.

Nhưng có một điều lạ, là thấy nhiều nhà phầm-binh người mình cãi nhau để biết ai là người Trung-hoa thứ nhất đem Hán-tự sang nước ta. Người thi cho là Sỹ-Nhiếp, người thi cãi là Nhâm-Diên, Tích-Quang, người thi lại quyết-rõ Triệu-Đà... Ai cũng viễn-le, dẫn chứng vu-vor để cố cãi cho lời bàn của mình là có lý.

Tôi thi cho là chẳng có ai đem Hán-tự sang ta hết. Nò sang nước ta là vì nó phải sang nước ta, là vì nó không thể không sang nước ta được. Nào nó có phải là cái lọ, cái thống, là một vật hùn-hình đầu mà bảo người nó khiêng nó sang, người kia xác nó đến được.

Một dân-tộc chinh-phục một dân-tộc khác, diễn-cần thiết thứ nhất không phải là đem nền văn-chương của mình mà giây cho dân-tộc bị chinh-phục, dù bị cuồng-bách hay là tự ý đặt mình ở dưới quyền cai-trị của kẻ kia mặc-lòng.

Điều cần thiết là trước hết phải làm thế nào để cùng nhau giao-dịch được, mà muôn-leo lát hai dân-tộc phải hiểu nhau, phải biết tiếng nhau. Rồi sau nước mạnh muôn được tiện lợi cho mình, hoặc ép, hoặc khuyên nước yếu học tiếng mình, mà nước yếu thấy tiếng mình còn nhiều khuyết điểm không thể dùng để giao-dịch với nước mạnh, lại thấy tiếng nước mạnh đầy đủ hơn, rõ ràng hơn thì tự ý học lấy để tiện lợi cho mình.

Vậy thi hôm nay nước Trung-hoa chinh-phục xong nước ta, thì ngày mai đã có người bắt đầu học chữ hán rồi chứ chẳng có ai đem nó sang ta hết.

Hai dân-tộc học lẫn tiếng nhau như thế có thể có ba hoàn-cảnh:

a) Một là nền nước chinh-phục đã có một nền văn-hóa hoàn-mỹ mà nước bị chinh-phục lại hãy còn ở vào thời-kỷ phôi-thai thi tất là nước này dễ nhiễm nền văn-hóa của nước kia, có khi lại bởi cả những điều mình đã có, mình quen dùng mà học những điều mình cho là hay hơn, đẹp hơn của nước chinh-phục. Hoàn-cảnh ấy chính là hoàn-cảnh nước Pháp về thời-kỷ chinh-phục của nước La-Mã. Sau khoảng mấy trăm năm, nước Pháp đã nghiêm-nhiên theo văn-hóa La-Mã; viết văn La-Mã, nói tiếng La-Mã, theo Phong-tục La-Mã. Mãi đến thế-kỷ thứ 17, mới gây được một nền văn-hóa có đặc-tính, song cũng chỉ là hoàn-cải cho tốt đẹp hơn, cho hoàn-toàn, chứ nền tảng vẫn là nền tảng La-Mã.

b) Hai là nước bị chinh-phục có một nền văn-hóa tốt đẹp hơn nước chinh-phục thi một hoàn-cảnh trái ngược với hoàn-cảnh trên sẽ gây nên. Nghĩa là nước chinh-phục học tiếng, viết văn, theo phong-tục nước bị chinh-phục. Cái hoàn-cảnh đó tức là hoàn-cảnh của dân-tộc Frans sang chiếm-cứ nước Pháp mà này chỉ còn có cái tên France là dấu vết của dân-tộc chinh-phục mà thôi. Bao giờ cũng vậy, cái hơn vẫn để lấn cái kém, là vì kẻ kém cũng muốn tự ý theo kế hơn mình.

c) Ba là nước chinh-phục và bị chinh-phục đều có sẵn một nền văn-hóa tốt

đẹp rồi. Ở vào hoàn-cảnh ấy thi dấu nước chinh-phục muôn đồn, hóa nước bị chinh-phục cũng khó khăn mà nước bị chinh-phục muôn tự ý theo nước chinh-phục cũng vẫn tự cõi giữ được cái bản-tinh của mình.

Hoàn-cảnh ấy bá-chẳng phải là hoàn-cảnh hiện-thời nước ta đối với nước Pháp, mà có lẽ cũng là hoàn-cảnh nước Giao-chí đối với nước Trung-hoa chăng? Chẳng thế mà sau hơn hai mươi thế-kỷ, dân-tộc Việt-Nam vẫn giữ được tinh-chất Việt-Nam, dấu cũng có theo phong-tục, văn-tự và ngôn ngữ của nước chinh-phục.

Nhưng trong ba hoàn-cảnh kẽ trên, dù nước ta, буди đâu thời kỳ Bắc thuộc ở vào hoàn-cảnh thứ nhất hay thứ ba thi cái thuyết-bản người nò, người kia đem Hán-tự sang ta cũng là vô lý.

Theo luật tự-nhiên của nhân-loại thi con người là giống-hay-bắt-trước, tất nhiên thấy cái-hay của người, thi có bắt-trước-lý, huống hồ cái-hay ấy mình lại không có một mày-may: nghĩa là trước khi ta dùng chữ Hán ta không có một thứ chữ riêng-nào.

VĂN-LỤC

Thuốc-lào Đông-A

Gói như thuốc lá
Hút ngon, lâu hết.
Bồ-tát rất tiện.
Ai muốn mua buôn
gửi thư hồi Trần-Hiệt
Ninh-Tịnh-Ninh-Giang.

NỀN DÙNG

Sả phòng thơm rữa mặt hiện
MONDIA
Vừa thơm, vừa rẻ. Có bán khắp mọi nơi.

KHOA HỌC

Đông-Tây gặp nhau

Kỳ này tôi được cái bản-hạnh giới thiệu cùng bà con, ông X. Ông là một nhà bác-sĩ ? Một nhà chánh-trị ? Hay một nhà kỹ-sư ? Thực-quả không rõ, duy chí rõ trong thư, tiên-sinh ký là X. và tự-sung: « Tôi là nhà Khoa-học » (!) đậm-tiếng viết chữ in hoa, như « dọa », người đọc. Ông « có lòng yêu » gửi cho một tập, nói về phép đặt tên riêng-vé Khoa-học cho người Nam-dùng.

Ông « de » sẽ đem trình tại toà Khoa-học Hán-Lâm Annam !

Xin chitch một vài ý kiến của ông X. về vấn-de danh từ Khoa-học và xin bàn thêm cho rộng-nghĩa.

Tên các hóa-chất phải đặt thế nào ?

Như ý X. tiên-sinh thi không dùng hẳn tên của Tầu, mà cũng chẳng dùng hẳn tên của Tây, *hẳng biết có lẽ ông yêu nước lắm: chả nhẽ lại dùng tiếng Cao-mèn!*

Ông dung hợp cả Tây với Tầu-lân Annam ! *thì là lỗi tam hợp rồi, ông già tam hợp bèn lầm ! tam hợp này mà thành thi Đông-tây gặp nhau đấy !*

Ông ché tiếng Pháp không gọn, nó « lù-xù, li-xi » mà chủ-nhó thi tuy dễ nghe, nhưng ta đọc nó sai-quá, vì mỗi chất-nguyễn họ chỉ có một tiếng thôi.

Vậy chẳng thà theo lối người Tầu, mà đọc tên Tây, ra vẫn Annam.

Ông cho thi dù: *Aluminium*, ta gọi là nhôm còn đúng-hơn là theo Tầu đọc là lǚ.

Thế rồi, ông đặt những tên mới: *Azote* tức *Nitrogène* ông cho là chất tiêu.

Baryum ông đặt là *Ba*.
Bore, Tầu gọi là *báng*, ông đặt là *bố* cho vẫn-tắt.

Người mình cũng giỗ

Mợ — Hôm nay nhà có giỗ, vú ra chợ mua con gà về cúng.
Cậu — Chó! Đừng mua gà... tôi kiêng!

Đông-Tây gặp nhau

Brom, ông gọi là bóm.

Calcium như ý ông là cát (lấy của tảo). Cerium ông đặt là xè.

Chlore của Tầu là sắc-lục, nên ông gọi là luc.

Chromé ông dịch chéch ra là công. Dysposium ông cũng dịch chéch ra là dai.

Fluor ông gọi là phò.

Thiếc tên:

Gallium là gan, Helium là nhânh (theo nghĩa Tây), Halmium là hò, Kripton là kiêm, Lauthane là tàng lithium là lý, luthbénium là ludn, Magnésium là mă, Mercure là thủy (tức là thủy-ngan), Palladium là phán, Potassium là kha, Rubidium là ruy, Rutbenium là ru, Samarium là xáng, Scandium là cảng, Sélenium là xe, Silicium là xi, Soufre là lưu, (bởi chữ lưu-hoàng), Tantale là tảng, Tellure là lèle, Thorium là thô, Thulium là thủy, Thallium là tă, Titane là ty, Tungstene là tầu, Uranium là ú, Vanadiun là vương, Xénon là xù, v.v...

Hay tạm kẽ bấy nhiêu tên. Bà con ta đừng-lại dè tôi xin-thưa: nếu Hán-lâm có ứng-chuẩn thi bà con ta nên đồng-thanh yêu cầu X.. tiên-sinh đặt-luôn cả cho cách-học-chóng-nhỏ, chử cả ngày gào-nhú-quốc-kêu, những cái-tiếng-như :

« Tiêu, ba, bô, bóm, cái, xè, lục, công, đại, phò... » thi đến-phát.. khóc-mất-thời! Nhưng nếu có tinh-sáng-ché, dẫu X. tiên-sinh thiêm-không-giáy-cách-học, thi bà con tìm cách riêng-má-bọc nhau-sau đây:

« Kha, luân, bô, thô, tă... -bô, cái, đại, vương, phò, mă, -công, lưu, ú, lưu), công, xè... »

Như vậy trong tám, chín-chục chất đơn, it ra ta cũng thuộc được mấy-ta.

Thổ là xong-một-doan. — Nay đến-lúc đặt tên cho các « chất-kép » chất-hợp: corps composés, tức là đến-lúc chộn-tam-hợp, lúc đồng-lày-kắp-nhau. Bà con ta cũng như tôi nồng-biết, đồng-tay-gặp-nhau nòi sê-dè ra cái-gi.

Này đây, X. tiên-sinh chia « chất-kép » ra làm mẩy-hạng-hạng đơn-dẫn-nhất là hạng có hai chất đơn. Như vậy theo ông chỉ-việc chấp-tên: hai chất đơn ấy vào, tên nào đọc-trước, tên nào đọc-sau, đúng-như ở tên Pháp. Như sulfure de mercure thi gọi là Lưu-Thủy (tuyệt-lâm) nghe nói-suối-như gióng-nước-chảy!

Tôi cũng theo-dò-tập cho nó thêm-nhau thi dù-khác:

Nếu sulfure de mercure là lưu-thủy thi sulfure de cuivre tức là phài lưu-dồng, mà chlorure de cuivre át là lục-dồng.

Hay lâm, khoa-học mà cũng có văn-vé, X. tiên-sinh tư-nhận là « nhà khoa-học » rất-dáng. Nhưng ta cứ-tập-thêm cho quên-miêng.

Bromure de sélenium là... bóm... bóm... xe. Lại theo phép-trước, dịch: chlorure de tungstene là lục-tầu, vậy chlorure double de tungstene et de samarium dịch là lục-tầu-xá-rồi! Mà đến cái-chất-này nữa, mờ-phát... cái-chất-chlorure de silicium tôi-khô-nghỉ-quá, khô-nghỉ-vì lở-san-này làm-một bài-luận-về-chất-lục... lục-gi-Ấy-mô-phát! thi viện Hán-lâm nghĩ-thế-nào? Tiên-sinh nghĩ-thế-nào? X. tiên-sinh ơi! Tiên-sinh có trả-lời được câu-hỏi-Ấy-tôi-mới-tiếp-theo. Mong-dại!

Chàng-thứ-mười-Ba

Những việc chính cần biết trong tuần lễ này

Một tờ chí dữ nứa của
đức Bảo - đại

... Hoang-Thượng muốn biết rõ cách
hành động của các cơ quan...

HUẾ.— Hôm vừa rồi, đức Bảo - đại có
khoảng một tờ chí dữ, đại ý: « muốn biết
rõ các cung việc hành - động của các cơ
quan chinh-trị, Quả nhân ra lệnh cho các
khách mỗi người phải một tờ trình rõ ràng
về công việc trong việc của mình theo
chương trình định như sau đây:

1- Công việc tổ chức các viện hay các sở
ý.

2- Sở các quan chức cao cấp mà viện ấy
phải dùng. Tiền lương và trách nhiệm của
mỗi người.

3- Tính các cách mà trước kia, khi quả
nhân chưa về thi viện ấy trực tiếp giao
lịch với tòa Khâm.

4- Tính các cách công việc của các bộ do
viện ấy, tòa Khâm hay viện cơ-mat giải
quyet trước khi quả-nhan hồi loan.

Các tòa Khâm-thien-miền, Cố-học, Đô-sít
Quốc-sử-quán cũng phải có tờ trình các
công việc làm từ tết năm 1931.

Các khanh được tự ý trình bày ý kiến về
việc sửa đổi cách tổ chức viện minh, xét ra
việc dâng bày ý theo sự ích chung.

Những tờ trình ấy làm bằng chữ hán
quốc ngữ và chữ pháp và dâng thẳng lên
quả-nhan do nội các chuyên dat.

○

Ông Khánh-Ký ra Hanoi

Ông Khánh-Ký, một nhà làm ảnh có tiếng,
hiện đã mua một hiệu ảnh lớn ở bên Pháp
và một hiệu lớn tại Saigon, cả trong nước
ngoài nước đều biết tiếng.

Nay ông lại vừa mua thêm tại Hanoi một
hiệu ảnh nữa & cuối phim hằng Khay, trước
hộp hàng Trống, có đủ các appareil moderne,
installation moderne, đặc biệt nhất là
thư máy làm bóng ảnh « glacage », mỗi giờ
có thể in được tới 5 nghìn tờ, ảnh chụp
lối mỹ thuật tối tân, vẽ Pastel theo lối M.

Trong hiện tại làm lồng đại-lý cho hãng
Agfa ở Đông-đương, binh đà các films để
chiếu bóng và kính giấy cũng những đồ
làm ảnh rất tốt. Ngoài ra còn làm đại-lý
hàn các thê trấn thiết trang hoàng tối tân
trong các cửa hàng buôn.

Chừng nay mai ông Khánh-Ký sẽ ở Saigon
ra Hanoi và tiếp khích tại cửa hàng.

○

Tô-binh-Vân chịu giải hòa với
Nhật chẳng?

PHUNG-THIEN.— Hiện nay quân đội của
Tô-binh-Vân vẫn hiệp lực với quân Mă-
chiêm-Sơn đánh xá với tỉnh thành Bắc-
long-giang, quân Nhật có ý náo-nùng lắm.

Cứ theo tin người Nhật nói ra thì dù
Tô-vân chưa rút quân nhưng đã tuyên bố

rất vui lòng giải hòa với Nhật, không muốn
dùng đến súng đạn nữa.

Nhật nói vậy có không?

○

Nga-Nhật với đường xe lửa
Trung-đông

BỘNG-KINH.— Sứ thần của Nga ở Đông-
kinh « Nhật » là Troyanevsky, đã đến thăm
sứ thần Nhật ở Moscou là Hirots, hiện ở
Nhật, đã thương nghị về bản hiệp ước
« bát sâm pham », và phương - pháp công-
tac về kinh-tế của hai nước Nhật với Nga.

Cứ theo tin một tờ báo Nhật, thì trước
khi khởi hành đi Moscou, sứ thần Nhật đã
tiếp kiến phó ôy-viên bộ ngoại-giao Nhật,
và đã tổ cho biết rằng chính - phủ Tô-Nga
hiện đang dự bị một cuộc thương thuyết về
mấy việc sau này :

1- Nga nhường hòn lợn quyền về đường
xe lửa Trung-đông cho Mân-chau quốc lấy
một giá rất phải.

2- Sở tiền nhường đó phải trả ngay.

3- Nếu Chính - phủ Nam - kinh hoặc các
cường quốc khác có làm khó gì trong việc
nhường quyền thi Chính - phủ Mân - chau-
Quốc phải dàn xếp cho yên.

○

Tình thế - rước Tàu vẫn rối beng

Các báo nói về các việc phản tranh Hán
phục cũ với Lưu-trần-Niên cho là có hại
cho Trung-hoa nhiều lắm.

Hiện nay Tưởng-giới - Thạch vẫn nắm
chính quyền trong tay. Sóng lè Hán này đã
đánh được Lưu và ý muốn cung Trương-
học-Lương lập lện Chánh-phủ phía Bắc mà
thôi, vậy Tưởng khó lòng mà đạt nổi ý
muốn thù giang sụp vào tay mìn.

Vừa đây, Tưởng đồng binh ở Hán - nam
cũng mong Hán sẽ sợ mà lui quân. Không
để Hán xin từ chức Tông-đốc Son-dong là
có ý mưu lật lèn một Chánh-phủ độc lập.
Còn Trương-học-Lương may chưa định kéo
bé với Tưởng hay với Hán vì Tưởng chưa
rõ bén nào mạnh cả.

Trong thời kỳ ấy, Nhật-bản cũ việc thu
xếp việc Mân-chau mà không hề có đề ý
đến nước Trung-hoa rối beng nữa.

○

Dân Hội làm dữ ở Thượng-hải.

Cuốn tạp chí Trung-hoa của Tăng-trọng-
Minh thứ trondo hì Thiết-lò, về dâng
Uông-tinh-Vệ, có đăng một bài mà người
hồi cho là cao phạm đến họ, nên họ đã cử
đại-biên lên Nam-kinh yêu cầu chinh phủ
trừng phạt tạp chí ấy.

Buổi chiều hôm 27 - 10, ngót 30 dân Hồi
mang gậy đập phá một cửa hàng sách ở
Thượng-hải có tên cuốn tạp chí ấy.

Bão vận chưa ngọt

Xuất từ chiều 25 - 10, bão ở phía Nam
duyên-hải Trung-ky. Bão đầu đầu bỗ miền
Trung, Nam-ky durot ra, hai giờ chiều hôm
qua, bão đã ở vĩ tuyến và kinh tuyến 119.
ngay ngoài đảo Đài-loan, cách xa chừng
nحو 110 cây số.

○

Sang tháng Novembre
này lại có sao chổi

Theo tin ở Nữu-Uớc thì một ngôi sao
chổi đã 30 năm nay chưa thấy, đến tháng
Novembre này lại sẽ xuất hiện. Ở hai nước
Trung-hoa và Nhật-bản, người ta có thể
trông rõ lắm. Ngôi sao chổi ấy xuất hiện
lần này có thêm một cái hiệu tượng rất là
lạ, là đồng thời sẽ có một đám sao xa bay rơi
trên mặt địa cầu. Ngôi sao chổi ấy khi đi
đến độ rót gần mặt đất thì phóng vào ngày
17, 18 Novembre.

Xét ra ngôi sao chổi ấy vào khoảng tháng
Aout năm 1908 đã giài địa cầu. Năm nay
thì khoảng hai, ba giờ chiều hai ngày 17,
18 Novembre ở Nhật-bản và Trung-quốc
người ta có thể xem xét một cách rõ ràng
không cần phải nhờ đến kính trống xa.

Nhưng sau xa có thể trông thấy được.
Trong sáu giờ đồng hồ sẽ trông thấy đến
một nghìn ngôi.

○

NAM-DỊNH

Hai cái sác dàn ống chổi
về sông Nam-Dịnh

Hồi 3 giờ chiều hôm 24 Octobre, người
ta trông thấy hai cái sác dàn ống trôi về
khúc sông Nam-Dịnh, một cái ở trước nhà
máy nước, một cái ở trước nhà máy ruyu.

Cả hai người cùng mặc quần tráng, áo
khách đã nhuộm phu-xa lâu ngày, uen-tròng
đo đở cá. Cảm người thi đã rửa cá thịt.

Xét không có thường tích gì khả nghi,
nhìn quan trên đã giao cho hai viên hố
phó Ditch-hậu, Nam-xuyên mai táng.

Một người đã hai mươi tuổi, một người
chứng ngoài ba mươi. Không có căn cước,
nên không biết quê quán nơi nào.

○

Phúc - kiển lại nầy mầm nội loạn

NAM KINH.— Hôm qua đã dâng tin Tưởng
quang-Nai, hiện giữ chức trach-tiền công
ở tỉnh Phúc-kien, vừa hạ lệnh bắt viên
Nguyễn-Súy Trần-quốc-Huy, vì đã thu lam
7 triệu đồng tiền thuế của dân, đồng thời
ba viên vu-quan của Trần cũng bị bắt. Hai
đội quân của Trần-quốc-Huy và Tưởng-
quang-Nai đã bắt đầu khai chiến.

Đã có điện tín gửi đến hối Tưởng-giới.
Thạch nêu sự tri với mấy viên quan binh
bị bắt kia ra sao?

Nội loạn Tứ - xuyên chưa xong, lại
tiếp luon đến Phúc-kiến, nước Tàu nếu cứ
thể thi kiếp náo mơi yên!

a) học thêm để thi Diplôme và Baccalauréat cho các phần chúng tuyển ;
b) chỉ có thi giờ học « Lớp tối » để thi bằng tú tài ;
c) học làm văn, thơ quốc-văn

d) học thêm hán - văn để hiểu thấu quốc-văn ;
e) giải trí liều sầu ngoài những giờ làm việc các sở, thi lôi đến trường Hồng-Bàng mà nghệ múa Ông Cử-nhân Khoa văn-chương khoa toán-pháp,

Ai hỏi thè le

Bắt đầu khai giảng từ Novembre 1932

1. Littérature française (programme baccalauréat) tous les jours de 19h à 20h 2. Français Mathématiques
programme diplôme tous les jours de 19h à 21h 3. Littérature Annamite tous les samedis de 20h à 22h

Ai muốn

LYCÉUM LIBRE HONG-BANG

68, 70 Rue Jules Ferry - 12, 14 Avenue de la Cathédrale 39 Rue Lamblot - Hanoi

Cai Thái lại phải dời ra
sở mật thám Hanoi

Việc cai Thái đã kết liễu tại phòng Du-
tham, nghĩa là cai Thái bị buộc vào tội
ngô sát Dương-thu. Tuy nhiên quan Biên-
ly vẫn cho tra xét cho tướng lão. Hiện nay
đã ngài dì ra lệnh cho sở mật thám làm
kết thúc.

Cai Thái bị dời ra sở mật thám, để ông
cầm Arnaud hỏi.

BẮC-NINH

Một cái nạn ô-tô ghê gớm
ở phủ Từ-sơn

Hôm qua mới chiếc « ca-mi-đog » chạy
đường Hanoi - Bắc-ninh do tài sỉ Nguyễn-
van-Sỹ cầm lái trên cù hòn mười người
bành khánchez ngồi. Khi đi ến gần ga Phủ-
từ-Sơn chừng hai cây số thi đâm phải một
chiếc xe bò bỗn người cu ly kêu.

Chiếc xe ô-tô bị đỗ, những hành khách
đều bị thương, trong số đó có mấy người
bị thương nặng. Còn bốn người cu-li xe
bò thi một người bị trọng thương đã kịp
tức cho mang về điều trị lại nhà thương
Thị-cầu.

Lỗi tại ai? Sở cầm cùa mìn cuộc điều tra.

○
Hội Ai-hữu eựu sinh viên
trường Trung-Học Bảo-hộ

Xin có lời kinh cáo cũng các bạn-hữu
của sinh viên trường Trung-học Bảo-hộ
đã rắng hối-quản-trí hối ta hợp vùa
rồi định rắng đến chủ-habit 25 Décembre
này (ngày 26 Noel) sẽ mơi đại-hội đồng
thương-niên. Hội đồng quản-trí đã cử một
ban Khoa-hội để bàn định tổ chức các
cuộc vui vè dịp ấy.

Ngoài bữa tiệc sau khi đại-hội-dồng sẽ
có một cuộc di thám trường Bảo-hộ là nơi
chúng ta đã cùng nhau họp lớp, cuộc dien
kịch do các ban eựu-sinh-vien dien và
nhieu cuộc vui khác. Khi nào ban tổ-chức
định song chương-trinh sẽ cung hổ để cie
ban rõ. Dự tiệc mỗi vi định là 2p00. Ban
tổ-chức yêu cầu các bạn, ai có ý-kien gi
hay về việc lõi-chúc các cuộc vui, cho biết
để châm-chiure. Xin gửi thư cho M. Cung-
Binh-Quý, 21 phố Lamblot Hanoi.

Tiệc dự tiệc, xin gửi cho M. Nguyễn-
Binh-Phúc. Sous Direction des Postes
Hanoi. Mong rằng các bạn hữu sẽ dự cho
thông tin để cùng nhau họp mặt ôn-lai
những lúc sum họp ở nhà trường.

Nên chú ý

Số 22 sẽ là số đặc biệt
Về các ông nghị

Cô Phạm-thị-Dàm bị bắt

SAIGON.— Trong mấy số trước chúng tôi đã nói rõ về việc sở mật thám Saigon vừa khám ra được một chi bộ bí kíp tại Lục-tỉnh mà mấy đồng bộ tại Saigon, bắt được một tên người, trong đó có cả mấy người đàn bà.

Nay theo tin một bạn đồng nghiệp tây trong Nam thì trong số đàn bà bị bắt có một tên là Phạm-thị-Dàm, chính là con ái của Phạm-bà-Phò ở Nghệ-an.

Nghe nói từ sau mấy cuộn bối rối ở trong Nam lợp trước, cô Đàm giữ một trọng trách cho hội kín, tỏ ý hoạt động lắm.

Tình hình Án - độ

Yêu cầu cho Gandhi được thả

Hiện nay ông Gandhi vẫn bị giam, vừa rồi lâm tù đắng Hồi là Shaukatali có biên thư cho Phó-vương tha bồng cho ông Gandhi để ông có thể dự cuộc hội nghị này mai về vành đai Án-hồ. Trong thư ông Shaukatali do đó rằng dân Hồi sẽ khẩn-khoản nói với ông Gandhi định việc cõi-dòng bắt hợp tác với dân Anh.

Có lẽ Ông Gandhi lại tuyệt thực chăng?

Vua xứ Zamaran định rằng không cho họ cõi-công vào các dinh của người Án. Thái-độ ấy có lẽ lại làm cho Gandhi tuyệt thực để phản đối.

5000 nghìn thợ đánh công

Ở Madras 5000 thợ của sở Hòa-xá-dinh cõi-công. Cõi-công nhà máy diêm cũng theo.

Hội-nghị bàn tròn lần thứ ba

Londre 22 Octobre — Đến 15 November này, ở Luân-dân sẽ họp hội-nghị bàn tròn lần thứ ba. 13 nước nhốn sẽ cử quan Thủ-tướng di dự, còn những nước nhỏ thi chung nhau một đại biểu: Agakhan làm đại - biến đầu Hồi-giáo và Ambedkar đại-lieu bọn dân - bắt khâc xúc-pham ». Tất cả có 49 ghế đại - biêt, không như lần thứ nhất có 98 ghế và lần thứ nhì 108 ghế.

Các đại-biêt của hội - nghị Án-độ cũng không được dự.

Hội-nghị sẽ họp tại Thương-nghị-viện do Mac Donald chủ toa

0 triệu người chờ chết dài ở Mỹ

Washington 24 Octobre — M. Green, hội-trưởng hội Lao-dong liêng hiệp Mỹ, vừa nói rằng vì tuyển dien yêu cầu dân Mỹ cùn giúp cho ba mươi triệu người đang chờ chết dài.

Phái ba mươi năm, dân Ý mới thảm nhiệm chủ nghĩa « phat xit »

Milan 25 Octobre — Thủ tướng Mussolini diễn-thuyết nói rằng phải đến-ba mươi năm, dân Ý mới thảm nhiệm được chủ nghĩa « phat xit »

Tại Alain Gerbault

Marseille 25 Octobre — Tầu « Maréchal Lyautey » ngày 23 Octobre đã gặp tầu Alain Gerbault ở gần mòn Sadinal thuộc Tay-ban-nha Alain Gerbault nói rằng đến nay, mình mới được vò sờ.

Sau khi nghị-viện bị giải tán, Ông Hitler hoạt-động

BERLIN — Chính-phủ Von Papen không muốn cho nước Đức có chế độ nghị-viện, nên hành động một cách « độc-lai » hết sức ngắn-cam các đảng phái nhất là đảng Xã-hội quốc-gia không được hoạt-động.

Nghị-viện do một nhân viên đảng xã-hội quốc-gia (đảng áo nâu, lanh tui) là Ông Hitler bị giải tán vì phản đối, chính-sáu của Thủ-tướng Von Papen cho đến 20 Novembre này có cuộc bầu cử lại.

Hiện nay Ông Hitler đã đặc-thắng trong cuộc bầu cử hồi Juillet vừa rồi đương-di cõi-công khắp trong nước. Ông dùng máy bay cho nhau chởg, và mỗi ngày được diễn-văn.

Ông phản đối chính-sách của hội các Von Papen và trong thế nào đảng ông cũng được cầm quyền.

Nước Đức gọi lòng thù oán cho bọn thiểu-niên

BERLIN — Từ giờ tại các trường ở đất Thuring, các ông giáo sư sẽ dùng hòa-ước Versailles để cõi-công một cách riêng. Ở tất cả các trường học, năm sau cũng vậy, từ ngày 16 Peintecôte trở đi, các ông giáo sẽ bình-phẩm và hòa-ước Versailles, nhất là các đoạn nói về việc nhượng-dâ, và cái cõi-công về cái tội của Đức gây nên cuộc Âu-chiến.

Cái điều trong hòa-ước nói về cái tội ấy, học trò phải học thuộc lòng, để gọi cho tóm-lòng muôn trống lại lời nói dối ấy bởi sức phát triển-lên. Học trò đều nắm-thứ bầy-tu mỗi tuần lễ trước khi tan học, thầy giáo và học trò cũng phải nhắc lại mấy câu văn-dáp sau này:

« Hãy nghe cõi điều trong hòa-ước dùi những cõi dịch của nước Đức bịa đặt ra để làm cho Đức ô danh mãi mãi. Các nước đồng-minh, và các nước kết-liên nay tuyen bố và nước Đức cũng công-nhận rằng nước Đức và các nước đồng-minh của Đức phải chịu trách-nhiệm về các sự lõn-hai của các nước đồng-minh và các nước kết-liên, cũng phần-dân các nước ấy phải chịu về cõi chiến-tranh do nước Đức và các đồng-minh của nước Đức vô cõi cái hận mà gây-nen.

Đọc song bài ấy, thi học trò đáp-lại. « Tầm hồn ta bị hổ-thẹn đau-dớn cho đến ngày ta lại khôi-phục được danh-dự, và từ đó mới-thôi. »

Ngoài giờ học tại trường công và trường tư, học-trò muốn thi bằng Sơ-học Pháp - viet được chắc-chắn, nên luyện thêm Pháp-văn và Toán-pháp.

Hội trường Thủ-Long.
Số 2 và 9 Hàng Cót.

Thú kem thay phan-hiệu Velouty Dixor càng dùng màu già càng my khi ra mưa ra nắng cùng khi nhảy-dầm mà cõi bõ hói ra cũng không giảm mất màu kem. Thú kem này không những thay phan, mà vè mưa rết dùng thay thuốc nõi thì không thử nào tốt bằng.

Cõi bán lẻ khắp mọi nơi

Đại-lý độc-quyền : LUNE FAT, 23 — Rue Changeurs, Hanoi

Vui-vui...**Khóc...**

Tôi nghiệm rằng người dân bà Việt-Nam cho cái khóc là quan trọng trong sự niao thiếp. Phải hiết khóc mới ra người lịch-sz, mà phai khóc sao cho khéo, trong lúc khóc làm thế nào kẽ được hết-tâm sụt-mới-tái

Trẻ con mới nhón-lên, các bà dã giây khóc rồi. Đứa trẻ nào mau khóc và khóc cho khéo thì các bà cũng lấy làm vinh-diệu như được một người chồng cù-nhán hay tú-tái vây.

Một vài ngày trước khi về nhà chồng, có đứa mới phai-tập khóc.

Đã có một vài bà « nhà nghè » rất tháo, trong nom chỉ bão; khóc thế nào là đúng-diệu, lúc nào nên sụt-sút, lúc nào nên đưa-khăn tay lau mắt. Giáng-diệu phải cho khéo, phải khóc thế nào cho người ta cảm-thương.

Đến khi đưa-dâu, nêu-bà con ai cũng khen đứa khóc giỏi thì các bà « nhà nghè » tâp được thường và sẽ được tâp « hàng ».

Nhiều khi cười-chạy lang, có đứa bước về nhà chồng đã phai khóc ngay mẹ-chồng-rồi. Không biết-mặt, không biết-nhau, mà nhiều khi họ khóc thầm-thết-quá.

Trong đám lang, hiếu, thi cái khóc lại cần-thiết-lâm. Chẳng may nhà nào không đủ người khóc, thi phải mướn-các bà « khóc-mướn ». Nhưng đây là sự-bất-dắc-dĩ mà thôi: thường thường thi phải cố kiềm-ra người-khóc, không người ta riết-páh-bai.

Bao nhiêu phụ-nữ trong nhà phải ngồi quây-lay quan-tài. Hết-cõi khách vào thăm

viếng, thi phải cùng-nhau căi-tiếng khóc cho cao, khi nào khách lè-song, lui ra thì mới-thôi. Trong khi khóc phải kẽ-rõ người-chết-dò là ông-bà, hay cha-mẹ, rồi kẽ cái-công-nuôi nang-giay giò ra sao. Đâ-có nhung câu đát-sắn cho tiên, phải học-thuộc-lấy.

Nhiều khi phu-nữ lang-gia vừa phải khóc-lại vừa phải trón-nom các công-việc-nữa. Đó là một cái-khổ, nhưng rồi họ cũng quen-đi. Ưu-tuống-trong-nom-bép-nước-chẳng-hạn, hè-có-gọi-lên-khóc, họ-lết-là-lên-ngoài-supper-bên-quan, rồi khóc ngay được-thể-mái-tái. Tôi-có-biết-một-bà-khóc-rất-tái: Dang-chi-bảo-nhau-nhà-thi-chết-có-trống-báo-khách-vào, kén-vừa-thời-lên-thì bà-cũng-vừa-căt-tiếng, vừa-khóc-vừa-bào-dày-tới: « ơi-mẹ-ơi...-đong-hai-dâu-thôi...-mẹ-dì-dâu-bỏ-con-thê-này...-chỗ-gạo-tám...-mè-oi! » mà khóc-rất-thảm-thiết, ai-cũng-phai-cảm-dộng.

Nếu người-chết-dì là một người-có-tuổi, không-sốt-thuong-may, thi khóc-lại-khô-hơn-nữa. Vừa-vui-về-cười-dừa, vừa-dơm-sỏi-gói-bánh, lại vừa-phai-khóc-ra-nuôi-mắt. Nhưng dân-bà-con-gái-họ-tại-lâm.

Cái-khóc-ở-xã-hội Annam đã thành ra-một-nghề. Các nhau-khóc-mướn-giờ được-thien-hà-hoan-nghenh-lâm, và quanh-năm-chì-khóc-một-vài-bản-là-dú-án.

Họ-có-công-chau-dồi-nghề-ho-cho-một-

một-mùa-mang-tiền-bò. Họ-thết-có-lương-tâm-nhà-nghề.

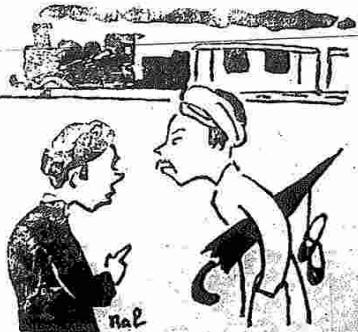
CHỈ CÓ HIỆU
ĐỨC-THÀNH

N° 3 Rue des médicaments Hano
Bán các thü-dèn và đồ-sát-làm-nhà là-có-tiếng.

Hàng-tốt, giá-phai-chẳng.

• Lampisterie Quincaillerie.

• **ĐỨC-THÀNH**

— Cõi-dâu-või-vàng-thể?
— Ấy-chết! Ông-dè-lõi-kéo-nhõi-lầu, dè người ta mong-đợi thi không-tiến?
Ai-mong-cụ?

— Tôi-chả-co-hứa-dì-dự-liệu-ở-hiệu-cơ-tay-Lac-xuân-Ấy-mà, Ông-có-biết-không

— Ai-bảo-tôi-là-gi-hiệu-Lac-xuân, có-phai-ở-số-nhà-55-phố-hàng-Bông-mà-là-hiệu-to-nhất-Hà-thành-của-người-Annam-mở; sô-giây-nói-528-chứ-gì.

Nên-chú-v

Kỳ-sau-sẽ-ra-một-sô-dặc-biệt
Về-các-ông-ngh

KHÔN BUỒM.. ..mơ tiên

của T. khai Hưng

Tranh vẽ của Đông-Sơn

(1)... Ngọc theo chủ tiêu di vào một tòa nhà gỗ thấp lợp ngói, bên trong bài trí rất sơ sài. Ở gian giữa, sau cái bệ đất trên giài chiếc chiếu đã cũ là ban thờ tổ đặt trong một cái hầm cung xây thùng rá như cái miếu. Ngọc vén bức màn vải tay dỗ lên thì thấy lờ mờ đèn hai chục pho tượng, liền hỏi chủ tiêu :

— Đây là các vị sư tổ có phải không chủ?

Không thấy trả lời, Ngọc quay lại, thì chủ tiêu đã đi từ bao giờ. Ngồi đợi hồi lâu, vẫn không thấy ai ra vào. Trời dần dần tối. Một lúc trông không rõ các thúc bầy trong nhà nữa. Lại thêm ngoài sân lờ mờ có bóng trăng, nên ở chỗ tối trông ra, thấy như mình ngồi trong một cái hang sâu vậy.

Ngọc vừa mệt, vừa khát, đương mong có người nào để xin chén nước thì nhìn qua cái giài che hiên, thấy có ánh đèn ở dưới bếp đì lên... rồi nghe có tiếng người nói :

— Nay chủ Mộc, tôi đã bạch cu rỗi. Cu sắp xuống đây... À! trong khi tôi bận làm đèn thì chủ đã lấy nước để ông Ngọc rửa mặt chưa?

Tiếng người trả lời :

— Chưa, tôi đang bận giặt vàng.

— Thế bà Hộ đâu?... nhưng thời tôi dem đèn lên rồi tôi lấy cũng được.

Chú Lan bước vào Cây đèn dầu tay hình báp mảng chiếu ánh vào mặt chủ trông càng xinh lâm. Ngọc ngầm chủ lại tưởng đèn bức tranh người con gái - Nhật cầm chiếc đèn xếp của nhà họa sĩ Utamaro. Ну cười tự nhiên nở trên cặp môi Ngọc khiến chủ tiêu ngạc nhiên mắt lén trông thấy ngượng nghịch, lúng túng đặt

(1) Tiếp theo kỳ trước.

Bản hiệu mai và rất nhiều hàng màu rất :

Hàng lụa : sâm nhung Tauryg-hải, gấm, vóc, nhiều đủ các mùi.

Hàng Taffy : nhung, satin, lam hoa gấm, satin den nhiều tay chọn và thêu, và đủ các mặt hàng khác nữa.

Bản hiệu lại có nhiều các kiểu ô can (parapluies cannes) đủ các ngài dáng

QUÀNG-MÝ

Hiện con rồng vàng

và hộp thiếp trang.

Điện thoại 702

Téléphone. 702

Soleries de luxe et tous tissus

13. Rue de la Soie. Hanoi

còn thì ngắn ra từng gian làm phòng ngủ. Ở đây bài trí có phần lịch sự hơn nhà Tô nhiều, giàn giữa giáp bộ sập gỗ mít, kê một cái bàn, và dời tràng kỷ lùm lâu ngày đã den bóng. Trên xà treo một cái đèn ba giày, có chụp bằng thủy tinh sơn men trắng. Hai bên kê sát từ tường ra tới ngưỡng cửa ba bộ ghế ngựa quang giàu ghép tiền với nhau.

Ngọc nháu nhìn mâm cơm đặt trên bàn, tẩm tẩm cười; vì buổi tối hôm ấy thấy nhà chùa có vẻ nào nhiệt, nhộn nhịp kẽ lèn, người xuống, lách cách bắt đĩa, nồi mâm, thi vẫn tướng các chú Tiều sửa soạn một bữa tiệc sang đẽ thết khach qui. Ai ngờ trên chiếc mâm gỗ vuông chỉ thấy lồng-chồng đĩa giò, đĩa cá và đĩa muối vừng.

Lúc đó chú Lan bung lên một bít đậu-phụ kho tương, khói bay nghi ngút. Chú hơi cau mặt, hỏi chú Mộc:

— Sao chú không bảo bà Hộ rìn đậu?

— Dầu lạc hết rồi, mai mời mua được,

Chú Lan lại quay lại nói với Ngọc:

— Thưa ông, nay ông hãy sơi tạm. Nếu mai ông muốn dùng cơm mặn, xin bảo bà Hộ làm riêng đẽ ông sơi.

— Cảm ơn chú, nhưng tôi thích ăn cơm chay.

— Ông quen ăn mặn nay dùng một vài bùa cho biết mùi chứ ông ăn mãi cơm chay thế nào được!

— Được chứ! bên tây cũng có người chỉ ăn đậu cùng hoa quả quanh năm mà lại khỏe mạnh hơn là ăn thịt.

— Thế à ông? nêu vậy càng hay.

— Không những tôi thích ăn chay, tôi lại muốn xia phép cụ được cùng ăn với hai chú cho vui.

Chú Lan cười

— Thế không được.

Hôn hướm...mơ tiền

— Sao vậy? Tôi chỉ muốn nếm thử các sự khâm khổ của đạo phật, vì tôi thấy tôi yêu đạo phật lắm, nhất là từ ngày tôi bị...

Nói đến đây, Ngọc ngừng ngay lại, mím mím cười, vì suýt nữa đêm truyện riêng của mình thò lò cho hai chú tiểu nghe. Ngọc không hiểu vì đâu

— Thưa ông, có hai cờ: một là như thế người ta cười, hai là chúng tôi đã đi tu hành thì không những phải ăn khâm khổ, mà lại không được ngồi chung mâm với...

— Với người trần tục phải không?

— Nghĩa là với người không tu hành - Như đến mai có giỗ cơm ông

lúc mời gặp chú Lan là đêm lòng quyến luyến ngay, như người gặp bạn thân muôn đêm hêt những sự đau đớn phiền muộn của mình cùng người san sẻ. Ngọc ngồi ghế ấm - thăm nghĩ-nghợi, bình như ôn lại một quãng đời rực rỡ, thi chú Lan sơi bát cơm đặt êm mâm :

— Mời ông sơi cơm.

— Cảm ơn chú... sao chú lại bảo tôi không thể ngồi ăn cơm với các chú được -

ngồi sơi hầu cu cũng phải bung hai mâm, chí không được ngồi cùng mâm với cu.

— Lạ nhỉ! nhưng nếu tôi cũng địu thi được chứ.

Chú Lan mím cười;

— Vâng, nêu ông cũng thu - giới, nhưng khi nào ông lên chức sư-cu thi mới được, nghĩa là lì ra cũng ba mươi năm nữa.

Lúc đó nghe có tiếng mõ. Chú Lan với vàng chạy lên nhà tắm. Ngọc cũng bắt đầu ăn cơm. Quay ra phía bên

thấy chú Mộc đứng khoanh tay, Ngõe liên hồi:

— Sao chú Lan nghe tiếng mõ Iại chạy hấp tấp đi đến thế?

— Bầm, sự tồ gọi.

— Cu gỗ mõ gọi à?

— Vâng...nếu nghe hiệu-lệnh mà không thura đê cụ đánh đến tiếng thứ tư thi chúng tôi phải ra ngay sân quâ đê chịu tội.

— Luật nhà chùa uy-nghiêm nhỉ?

— Chả cứ chúng tôi, đến sư bác, sư ông cũng vậy. Năm ngoái sư ông ở đây cũng đã phải qui đến nửa ngày.

— Thế à? Vậy bây giờ sao đâu?

— Bầm, cu cho đì chù-chì ở chùa gần đây.

Một lát Ngọc lại hỏi chủ Mộc:

— Nay sao chú Lan lại số lở tai nhỉ?

— Thưa ông, vì cha mẹ chú ấy hiến hoi được có mình chú, nên khi bé mới số lở tai.

— Thôi nào! tôi cứ ngỡ chú ấy là con gái giả trai - mà chú ấy cũng xinh xắn như con gái ấy nhỉ? từ dáng bộ yêu diệu cho chí tiếng nói dịu dàng...

— Vâng, chú ấy rất xinh giã. Mỗi thu-giời có hai năm nay mà kinh-kệ thông lâm. Cố 16 năm nay thế nào cũng lên sư bác.

(Còn nữa)

Nhà, đất bán rẻ

Muốn bán một cái Hotel ba tầng, số 338 và 340, đường Khâm-thien, làm toàn bằng cement armé và gỗ lim trong có 16 buồng đủ cả đồ dùng đương Hồng-kông, tủ gương v.v.

Và một khu đất 310 thước ở bên cạnh.

Tùy ý ngài nào muốn mua riêng lò đất bay lò nhà cũng được, giá bán rất rẻ, cách giá dễ dàng.

Ngài nào hỏi xin mời lại hiệu thuốc hay có tềng.

Từ ngọc Liên.

78 Hàng gai Hanoi

**NÉNHÚT THUỐC THÓM
ANG LÉ
hiệu
ROSETTE**

ROSETTE BRAND
Cigarettes
COMPAGNIE COLONIALE DES TABACS

\$0.13

**Hiệu thuốc tây
VU ĐO THIN**

25 27 29 phố Bờ-hô
gần ga tàu điện
Hanoi

Thuốc ho
Pulmogénol
Op70 một chai

Rượu bò
Vin Super Tonique
Máu bò

AN THÁI

Hiệu đóng xe tay rải chǎc chǎn 23 phố Cầu gỗ — Hanoi

Thực vậy ! Thực vậy ! Không giám khoe tài

Môn thuốc trị chứng đau già già của Quảng - Đức - Sinh được phòng chung với, giờ y-sĩ quan Ngọc-Sơn nghiên cứu rất tinh vi, đã chữa giúp làm bệnh nhân, có chứng ấy thực rất thần hiệu.

Mới đây Mme Truong - đức - Hứa chủ nhà hát Phúc-Thắng và M. An-Púh số 4 hảng Bồ Hanoi, cũng có chứng đau già - già, có lấy thuốc của hảng đường điều được khỏi cả.

Bản đường xem mạch, bốc thuốc, chuyên chữa các chứng ngoại cảm, nội thương và có đủ thuốc hoàn tán sẵn xang gói giấy hay đóng hộp để các bệnh nhân di xa, tiện uống không phải sắc.

Bản đường chủ nhân xin sẵn lòng mách dùm các bệnh nhân các phương để phòng các chứng bất kỳ.

Kính cáo

Quảng - Đức - Sinh
31, phố hảng Bồ, Hanoi

Bảo-Binh-An được phòng
CHAN - SEUK - YU chủ nhân
số nhà 35 hảng Ngang Hanoi
giá y nói số 550

Năm ngoái ở số nhà 33 hảng Ngang, nay dọn lại sang trước cửa cảng phố già số 35 Hanoi.

Trong hiệu có Chau Seuk Yu tiễn sinh xem mạch không lấy tiền.

Tiễn sinh biện đã chữa nhiều cho các quan Tây Nam, c- nhiều chứng chí tốt. Xin mời các quý vị lại xem sự thật, mời biết là hay.

Bản được phòng lại có các hàng cao đan hoa tía và các thứ sâm thật tốt.

Thuốc bảo chế tốt, giá lại rẻ xin nhận kỹ giầu phết bà kèo lùm.

Bảo-Binh-An

Một sự chằng ngò

Tường số xưa nay tôi vẫn cho là một Khoa-học thuong thức đề tiêu khiền song vì tính tò-mò nên tháng hai vừa rồi tôi có đến chơi nhà ông Thần-cốc-Tú, số 49 phố Hàng Bông để xem l que Cát hung, vận hạn tương-lai dí vang.

Ông nói đều đúng cả, nhưng ông có giận một điều cần thiết rằng phải đề phòng, kêu đến tháng tam này khéo cẩn vợ chết con chết.

Tôi chẳng dè ý đến lời đoán vi vớ tôi đang có thai mà khỏe mạnh; thế mà đến tháng tam ngày mồng chín con tôi chết, đến mươi hai vợ tôi chết một cách chằng ngò.

Tôi ráu dau dớn, song ráu phục tài ông Thần-cốc-lử là một nhà tướng số rất giỏi đời nay. Vây có vài hàng thành thực giới thiệu ông với bà con ta.

Bùi-ngoc-Khang

320 Route de Hué

Những hạt đậu đòn

Trong số 1553, Ngó-báo chỉ trích lỗi viết quốc-ngữ của báo Phong - hóa (bắt chước ai viết bắt trước) thế mà cũng trong số báo ấy, Ngó-báo viết : « trĩ trich » (mục tin bên ngoài) « dan nhâ » « giót nước » (họa điểm ngang), « đường » (trong gai) « xâu » (chuyển anh về) còn nữa...

Chữ « bắt trước » chưa ngo bằng những chữ trĩ-trich, dan nhâ, giót nước, đường gai, có phải chàng bạn đồng-nghịch ? Vâ-xua nay Phong-hoa có trích nhữ, g chữ viết sai lù với ch, d với gi, s với x vào mục hạt đậu đòn đâu ? Bạn đồng nghiệp làm lù đầy. Vậy thi không những bạn « có tội với quốc-văn » (chữ to tát quá) mà còn có tội với lương tâm nữa.

Thôi ! nay Ngó-báo, đừng lên giọng thay đổi nữa, vì chính mình cũng đã (làm trái cái qui cù nó đã do sự thông dụng mà có) !

Một câu trích ở bài « Sau khi đọc bài bàn về quốc-văn của Ông Ngụy-mạnh Tường, Càng ông ngô chít thiên-khiển về văn - để quan trọng ấy :

Thiên-khiển là vật gì mà ông Thái - Phi muốn ngó cùng ông Tường vậy ? Hay cũng là cái «đàn nhà oán» như ông nói đấy ?

Cũng số báo ấy, trong chuyện Ngó-báo « Anh » nêu Ông Lưu-vân-Nhâu viết :

1. Xa xa tiếng khói lẩn với tiếng tù-vú chốc chốc lại kèo dài cái giọng thiết tha...

Không, ông Lưu-vân-Nhâu làm đầy, bức giả ông sáng tai quá (nếu ông không điếc đặc) thì mới nghe rõ tiếng khói, chứ tai người thường thi chỉ nghe thấy tiếng ồn ào, hay các loài kim khì là một chất đèn bám vào mang bóng, tiếng khói là noire de fumée, ở trong bếp có rất nhiều.

Giả ông Chiêu trả lời : hắc hắc là một chất bụi đèn dầu, đèn đèn đầy, có lẽ lại rõ nghĩa hơn

2. Trên nét mặt Văn Lan lóng lánh hai hàng nước mắt.

Thế thì không biết hai hàng nước mắt ấy có chúng nó lóng lánh & vào khung

nào ? Một trên nét mặt thi nghe hờ dò lầm, thi nghe thấy nói nét mặt vui hay nét mặt buồn, chứ chưa hề thấy ai nói nét mặt có hai hàng nước mắt lóng lánh bao giờ.

3. Lòng nghĩa vụ người chêng với người cha cho trọn dạo.

Cái cũ với cõi con con ấy mà làm mất hẳn nghĩa cõi con ấy. Nên cần thận. Nhà văn sĩ họ Lưu không tin thù biob lại cõi con xem có xuôi tai không ?

Báo Khoa - học ngày 1 Novembre, trong bài nói về giáo-su Picard bay lên stratosphère, có câu :

Ngày nay ta bước chân lên được trời stratosphère rải.

Điều từ từ nhất : làm gì có đường stratosphère,

Điều thứ hai : thử mòi ông Khoa viết bài ấy bước chân lên đấy hộ !

Cũng trong số báo ấy, ông T. C. Tiển, trong bài « Kinh-dịch » có câu :

Khoa học Thái-tây dài nay thì nói rằng :

1. Sám là tiếng rao động rất nhanh của một lớp không khí.

2. Chớp là vết của lớp không khí rao động

Câu 1, ai có hiểu cõi hiểu được.

Câu 2, chỉ riêng ông T.C. Tiển hiểu được và thôi, mà ông lại hiểu lầm. Chớp là chớp, chứ không phải không khí rao động mà sinh ra chớp được.

Khoa học Thái-tây không bao giờ nói thế. Đó là khoa-học riêng của ông T. C. Tiển chêng ?

Hội giải nghĩa... Ông H.V. Tân & Nam-ký bồi báo Khoa-học : hắc hắc là gì ?

Ông P. M. Chiêu trả lời :

Hắc in người là thường dùng để son gö hay các loại kim khì là một chất đèn mành mù, tay gọi là Coltar, có bán ở các hiệu buôn son láy.

Giang nghĩa theo phéo khoa-học đây — Ông H.V. Tân chịu khó hiểu vậy — Nếu si hối tôi mồ hóng là gì thi tôi sẽ theo ông Chiêu mà trả lời: Mồ-hóng là một chất đèn bám vào mang bóng, tiếng khói là noire de fumée, ở trong bếp có rất nhiều.

Giả ông Chiêu trả lời: hắc hắc là một chất bụi đèn dầu, đèn đèn đầy, có lẽ lại rõ nghĩa hơn

Bức thư gửi thăm bạn của Văn-Sở đăng trong báo Tiên-long số 30 có câu :

Phụ nữ ở hàng Giầy nhiều những chí em cô đào chau giời tiếng cõi hát rất mê ly.

Bàng giầy ngày nay làm gì còn cô đào ?

Vậy chính ông Văn-Sở cũng đem khói ốc trước ngày thứ hai.

Sau mèng mà chau giời những câu văn mè-ly.

Cũng trong số báo ấy, ông Nguyễn-hữu-Khai viết : Ông Phom-dai-ni á.

Nghe câu này như có nghĩa ông pham tới một người đại nhân.

Người bán kèo (của Khéab-Tho) Dang-Phap số 2095 nói :

... Thân tôi tôi phải phản đối mà chêng chay với đời vật chất.

Pham đối cái gì ?

Chêng biết tóc giả viết sai mèo hay định đặt câu nói sai mèo cho anh bán kèo giỗ nái.

Ngo-báo ra ngày 4 - 11 - 32, trong bài xú thuyết « những cơ nghiệp đồ nhão », ông Tha-Son viết :

... những người đã chết đi, thi không thuộc về đời sống nữa.

Ü, đúng đấy !

Một khắc đồng hờ trước khi chết thi nó sống, mà một khắc đồng hờ sau khi nó chết thi hẳn là nó không sống.

Cũng số báo ấy, trong bài « hai chí em cõi Minh trâm minh... »

... Trên bờ hờ Tây, hai người cảnh-sát thấy có một cái thùng, xuống xem thì quả là cái thùng...

Lại nhì/ người trên xe trông nó là cái thùng mà xuống xe xem thì nó vẫn là cái thùng, quái thực!

Nhát-dao-Cao

Phó ruộm Bờ Hồ đò

Những câu đố này, ai giải được, sẽ thấy obrilla... sa la.

1. Bánh gi rẽ nhất ?

2. Bánh gi ăn ngon nhất ?

3. Quả gi to nhất trần gian ?

4. Cái gi không ăn mà « la » ?

5. Ai lười nhất thế gian ?

6. Trước khi ông Gia-Cát nằm ở Nam-dương thi ông nằm ở đâu ?

7. Tạo-hoa làm cái gi cũng hoàn-toàn, sao không sinh ra người ta có một mắt đằng trước, một mắt đằng sau, đê khôi bị ô-tô kẹp ?

Câu giải nghĩa phải gửi đến nhà báo trước ngày thứ hai.

Số sau sẽ c- hăng lời giải.

Không nên bắt cháy

Một cảnh thường thấy dưới nát lá

Cũng cảnh ấy dưới mắt người Ngoại-quốc,

HUẾ

DÂN

NHÀ TRỌNG RĂNG

46 HÀNG DA GIÁ PHẢNG ĐỘNG

CHUYÊN MÙN

TRỌNG RĂNG, CHUA RĂNG

ĐƯỜNG NGUYỄN QUÝ KHANH

CƠ ĐẠNG CHỨNG CHÍ ỐPHAP

VỀ, LÀM LÔNG VIỆC HẤP CẦN

THIEN VÀ MÃU CHUNG

Imprimerie Lithographique
HỢP THÀNH

96 Rue des Tasses Hanoi

là nhà in thạch-bản có đủ các khía
cu, máy móc, chuyên môn in các
bút giấu hiệu ngũ sắc:

• Hiệu pháo - hiệu chè - hiệu
- rượu - hiệu hương - lịch v.
v... v.

Các nhà cần các kiều đẹp, trong
nhà có người về chuyên môn, rút
am hiểu về lối khuếch trương đường
thương-mại.

Các thư làm mây rất khéo-lèo, đã
đào luyện lâu năm trong các nhà in
tay nam.

Các ngài cần in các thứ giấu hiệu
ngũ sắc, rủ nbiểu it, xin mời lại bản
số thương lượng, sẽ được giá rất hả

Ở xa viết thư hỏi giá, xin già
i ngay.

Hợp thành
69 Rue des Tasses Hanoi

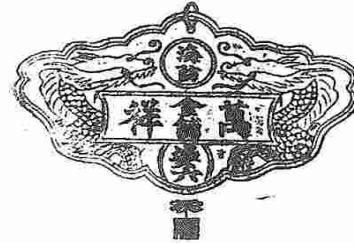
Sân đồ nữ-trang!

NÈN ĐÉN

HIỆU VẠN-TƯƠNG

Chính hiệu Bà Lực
số 293 k. Phố Chợ sắt Hải-phòng
Có bán theo cách linh hóa giao ngan,

BIJOUTERIE TONKINOISE
VAN TUONG
 (Chính hiệu BÀ-LỰC)
 HAIPHONG — 293k. Phố chợ Sắt

Bản hiệu chuyen làm, bán và chữa dứ
téc đồ vàng bạc thời trang Nam-Việt dà
nên 20 mươi năm nay; bao giờ vàng cũng
tung luồi dùng cũn.

Lại cùi bùa thêm các thứ che ướp hoa
lau — Sâm Cao-ly, Hué-Kỳ, quế thanh, yến,
quảng-Nam.

Quí khách có lòng chiểu cố sẽ không lo
vui điều gì.
Có bán theo cách linh hóa giao ngan

VAN-TƯƠNG

TÉ-MÝ
 Cho thuê {
 XE, BÁM-MA
 BỒN RỒNG
 Ô-TÔ
 80, Ngõ trạm mới
 Rue Bortare, HANOI

Các ngài nên cho các em học:
 TRƯỜNG

SONG THANH
 Rue jacquin

ở nhà trường có thày giáo đứng dẫn,
săn sóc kỹ lưỡng đến sự học của
các em.

**Thè nào là
« Phòng-tich »**

Bệnh phòng-tich đòn ống đào bà súc huy
tóm thường hay bị, từ 25 đến 50 mươi tuổi
hay bị lâm. 1- Vì cảm mèo run say với ham
thanh-dục; 2- Ảo-xong đi ngủ hay đi tắm
ngay nên thư bộn, gọi là phòng-tich. Khi
lâm bệnh thấy dày hơi, tức cổ, tức ngực
còn khồng muỗi ăn, ăn thì sặc, thường
đau bụng đau lưng, chân tay mỏi mệt. Đe
lâu năm, sắc mặt vàng, da bụng giày. Một
nồng 1, 2 Mèo là 4, 5 lầu Phòng-Tich thường
được Con Chim không công phạt, dùng
bệnh-ết thấy dễ chịu hoặc khỏi ngay. Mỗi
lần chia hai bát nồng giá 5p0.

VŨ-ĐINH-TÂN
 178 bis. Route Lach-Tray, Mai-phong
 An-tú Kim-tiền năm 1926

Các nơi Đại-ly

HANOI: M. Hiền, 22 bis phố Hué; Tràng
văn-Huân 99 phố mới; quang-tiền-ký, số
phố hàng Lọng; Nguyễn-ngọc-Linh, 25 phố
hang Bông — HÀ-DÔNG: Hiện Nam-Thị
Chợ bưởi; Bảo-Châu Photo phố Brussels
Hàng-Phong ở Chợ Tía — NAM-BINH: Hiện
Ich-sinh-Đường 19 phố khách; Hàng-Long
9 Nang-Tinh — HÀI-DƯƠNG: Hiện Chi
Lan 11 Đông-Thị — BẮC-NINH: Vịnh-sinh
162 Tiên-An — SƠN-TÂY: Vạn-Thành 48
Hà-Tĩnh — HAIPHONG: Hiện Nam-Tan
bán sách vở 48 phố Bonnal — VINH: Số 1
Hai phố gare — HUẾ: Hiện-Tuồng 49 Gia
Long — SAIGON: Hung - Vượng 10
đ Espagne.

Các tỉnh trong ba kỳ có đại-ly bán:

BA CON TA NEN

Chú ý

Ông Bang-hưu-Đạo mới ở Singapore
ra Bắc-Hà ta lần thứ nhất, có tài xem
được những việc quá-khứ vi-lai 10
điều đúng cả 1, tướng pháp như
thần. Bà con ta ai có sự gì nghi ngại
đến bần mệnh, hoặc vi quen lợi, v. v.,
xin mời lại xem ngay, không dám
khoe hay, nói lầm. Mong lâm thayết

M. Bằng-hưu-Đạo
 Hiện Hồng-Xương
 số nhà 63 phố hàng Buồm
 (ở trên gác)

Xin mách giúp

Nếu các ngài muốn được một cỗ
xe nhà dép dẽ, son tốt chắc chắn,
thì nên, lại hiện:

AN-THÁI

Ngài sẽ được vừa lòng; và hiện đó
sẽ trông nom sang sửa hộ ngài luôn
không tính tiền.

Một cuộn sách « thiêt thực » có ích-lợi vừa xuất bản do Nhà Nước thông dụng:

LUẬT TRƯỚC-BA MỚI

Thè-lệ đương thi-hành tuê trước-ba, tem, ốp bọ và Địabọ, có thi dùdần q giải rõ ràng

ông Mai NGUYEN-QUANG-THAI soạn

Sách này sau khi quan Chánh Trước-ba Đông Pháp và quan Chánh Địa-bộ
Đông-Pháp xem qua rồi. Tòa Trước-ba Trung-trong lại kiểm-duyet cẩn thận

Công-văn số 4.II7 — E, gửi ngày 27 Décembre 1930. Quan Giám-Đốc-đi-Chính-đóng-Pháp eogiới thiệu với:
Quan Thông Độc-Nam-kỳ — Quan Khâm-Sứ-Trung-kỳ — Quan Thông-Sứ-Bắc-kỳ

Nên mua quyền này cho các churf-dịch chốn hương thôn thông
dụng, vì là quyền sách thiêt thực rất có ích lợi cho nhân-dân

sách giấy 90 trang. Giá Op.60

Có gởi bán ở các hiệu sách lớn các nơi. Ở xa nếu muốn viết thư thẳng về bản quán mua, mỗi cuốn xin gởi thêm Op.20 tiền trước.

MÙA RÉT BÁ TƠI

Phò yêu sinh ho, sớm không điều trị, lâu thành lao xuyễn,
có một không hai

BỐ-PHẾ THÀNH DƯỢC

Trù đậm, trị ho, mắt lao, bết xuyễn, giúp ích cho người, công thật chẳng nho, có dùng mới biết

Lọ con Op.40

Lọ lớn Op.80

ĐẠI-QUANG DƯỢC PHÒNG

47 phò Hàng Đường Hanoi — Giấy nói số 805

QUỐC-HỌC TÙNG-SAN

SỞ-CUỘNG hiện 14p

PHÒ-CHIỀU THIÊN-SƯ'

Thi văn tập

Đại-sứ thi-văn và nguyên bản

Số Kinh Tân Trang

của Ông Phạm-Thái tức Phụng tức Chiêu-Lý

Sách giày 110 trang. Giá bán Op.30

NAM KÝ THU QUÁN

xuất bản

17, Boulevard Francis Garnier — HANOI

Tel. 882

CÙNG CÁC NGÀI

có bệnh nên biết

Ông Hứa-gia-Ngư là một danh y có tiếng khắp trong Nam ngoài Bắc ai cũng điều biết, ông dùng chìa khóa bào-chế Thiên-khoa-Đường ở số nhà 25 phố Hàng Gạo (gần chợ Đồng-xuân) ông làm thuốc bắc tẩm năm nay, ông có tài xem mạch bắc thuốc, chắc bà con đã thường biết ông, bắt luận bà nào ai muôn bắt mạch xin đơn, ông vui lòng không quản tiền nong, nhiều ít, hoặc không cũng được, không quản khó nhọc, còn các thứ bào ché đúng phép không hề giả rỡi, các thứ kinh nghiệm về khoa phụ nữ, và các thứ cao đán hoàn tán thì rất hiệu nghiệm. Nói tóm lại là trong bào ché của ông chữa dù các chứng bệnh, vây bà con nên biết, mà dùng trong khi có bệnh.

Người biết ơn ông giới thiệu

HAI GIẢI THƯỞNG 300^p và 150^p

Xem thè lè trong Văn-Học Tạp-Chí

ĐẾN CUỐI SEPTEMBRE

VĂN-HỌC TẠP-CHÍ

Số bốn sẽ xuất-bản — Giây 112 trang — Giá Op.35

TỪ OCTOBRE TRỞ ĐI VĂN-HỌC SẼ RA

Một tháng hai kỳ

ĐÚNG NGÀY 1 VÀ 15, — Mỗi số Op.18

Số 5 sẽ ra ngày 15 Octobre

QUANG-HUNG-LONG

79 Hàng Bồ Hanoi — Tel. 181

Có bán đủ các thứ sắt, cùng các thứ hàn khác, dùng về việc làm nhà cửa khai mỏ, làm ruộng, các công nghệ.

MỘT CO' QUAN

Chuyên khảo cứu về những cách phòng nạn cháy.
Thực hành cách phòng nạn ấy theo phương pháp riêng.

RẤT HIỆU NGHIỆM

Chu nhặt náo cũng có thử máy ở nhà
hiệu để tỏ rõ sự hiệu nghiệm của máy

KNOCK-OUT

PIERRE JACOMET

Đại-lý độc quyền này của Hera-Knocc. Cty
chuyên mòn và các ngẫu phòng nạn cháy
và lò hàn-Khánh dến tin tức về mìn Hanoi
Giây nói 617 RC. Hanoi. 304

Ai muốn hỏi han điều gì về
cách ngăn phòng nạn cháy, bắn
hiệu rất hoan nghênh chỉ dẫn

NÊN ĐỌC BÁO ĐỒNG-PHƯƠNG

Tam ra mỗi tuần 2 kỳ — Thứ ba và thứ sáu
Nghị luận sắc đảng — Tin tức thành lịc

Direc'teur : TRẦN-VŨ

Tòa, báo : 86, 88 Rue du Pont en Bois — Hanoi

PHÒNG THĂM BỆNH

của Bác sĩ Nguyễn Văn-Luyện

8, Rue de la Citadelle — Hanoi

Khám bệnh & nhà và đi thăm bệnh mọi nơi
Chữa bệnh bằng điện, khỏi được các bệnh kinh-niên

Ở số 8 Phố Đường Thành

(hay là Cửa-Đông hàng Da, sau xe Điện